

ОБ'ЄКТИ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ

Вінницька область

ПАСПОРТ

Найменування об'єкта	Палац комплексу споруд садиби в П'ятничанах
Вид	пам'ятка архітектури
Тип	споруда
Категорія пам'ятки	національного значення
Дата утворення об'єкта	1752-1781 рр., 90-ті рр. XVIII ст., поч. XX ст.
Місцезнаходження об'єкта	м. Вінниця, вул. Мічуріна, 32

ПАСПОРТ

об'єкта культурної спадщини

Палац

(найменування об'єкта)

вид	тип	категорія пам'ятки
Архітектура	споруда	національного значення

1. Дата утворення об'єкта:

1752-1781рр.,90-ті рр.XVIIIст., поч. XX ст.

2. Місцезнаходження об'єкта:

Україна, м. Вінниця, вул. Мічуріна, 32

3. Охоронний № пам'ятки:

958/1

4. Дати і № рішень, відповідно до яких об'єкт узятий на державний облік та визначено категорію пам'ятки:

Постанова Ради Міністрів УРСР від 06.09.79 р. №442

5. Наявність охоронних дощок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок:

Відсутні

6. Власник:

Власність територіальних громад області, Вінницька обласна Рада
21100м. Вінниця, вул. Соборна,70: тел.(0432)61-44-41,факс (0432)53-00-54;
електронна пошта: voblrada@svitonline.com

7. Користувач:

Вінницький обласний клінічний високоспеціалізований ендокринологічний центр
21010, м.Вінниця, вул.Мічуріна,32, тел. 61-17-36, e-mail: endo@ukr.net

8. Охоронний договір:

Від 03.02.2017 № 1 Арх

9. Функціональне використання:

Сучасне	первісне	інші (протягом часу існування об'єкта)
Лікувально-оздоровче, житлове	Оборонне, житлове, господарське	Оборонне, житлове, господарське, лікувально-оздоровче

10. Історичні дані про об'єкт:

Нащадок першого власника П'ятничан в шостому поколінні Здзіслав Грохольський (1881-1968) працював над історією свого роду, зокрема написав статтю «П'ятничани» («Pamiętnikijowski», t.III, Лон., 1966), на яку необхідно опиратись як на першоджерело історії роду та власне П'ятничан, пише (дослівно курсивом): «Невеликий оборонний замок (або т. зв. «кресова станиця»), збудований татарськими полоненими, виник набагато раніше до переходу П'ятничан у володіння земського судді Грохольського, палацовий характер отримав за його внука, а графський титул відноситься допіру до нащадків судді.» Ксавера Грохольська (1807-1872), дружина одного з нащадків родини Грохольських, у своїх «Спогадах...» пише (дослівно курсивом): «Заснував її (резиденцію у П'ятничанах) суддя Михайл Грохольський, погромник гайдамаків. Він, коли військових полонених не було чим годувати, наймав їх і наказував будувати фортецю з надзвичайно грубими стінами, із залізними ґратами у вікнах, з вежами, стрільницями та подвійною брамою. Таким чином з'явилася квадратна фортечка з баштами на другому поверсі, яка проіснувала без змін аж до часу, коли П'ятничани дісталися за поділом звенигородському старості, батькові мого чоловіка». На думку польського історика Р.Афтанази замок був збудований М. Грохольським та його сином Марціном.

Успадкував П'ятничани (далі по Здзіславу Грохольському) (дослівно курсивом): «...Старший син Грохольських - Марцін (1727-1807), брацлавський воєвода, широкогреблянський і крушинецький староста, кавалер орденів Білого Орла та св. Станіслава, ...закладає в них свою резиденцію і в ній приймає короля Станіслава Августа під час його зворотної подорожі з Канева. На згадку про відвідини Й[ого] К[оролівської] Милості воєвода в той час засадив в'їзну липову алею, яка за моїх часів уже нараховувала понад сто років.

У той час П'ятничани ще мали свій початковий оборонний вигляд: продовгастий двохповерховий чотирикутник, із чотирма триповерховими баштами на кутах; з обох його сторін на невеликій від нього відстані окремо розміщені висунуті вперед двохповерхові квадратні башти, від них рови й вали навколо овального кількасотметрової довжини фортечного майдану, який замикала будівля зі склепінчастою брамою і двома прилеглими до неї приміщеннями. З одного боку тієї будівлі, у зоні ровів і валів, стояла невелика округла двохповерхова башта.»

Розробником історичної довідки до праці «Зони охорони пам'ятки архітектури «Садиба у П'ятничанах», кін. 18 - поч.19 ст.», архітектором Ю. Денисовим (ДНДПЦАС, Київ, 1996р) припускається, що автором палацу, плануванням при палацовій території і парку за палацом був Доменіко Мерліні, головний королівський архітект Станіслава – Августа. Садиба сподобалась королю, про що свідчить його лист до графа Грохольського від 1 січня 1782р. і пізніше, протягом ХІХ ст., палац неодноразово правив за резиденцію для проїзних російських та іноземних монархів.

Ще за життя воєводи успадкував П'ятничани його другий син, Міхал (1765-1833), який був одружений з Марією із Слизнів. Молоді після одруження оселились у замку (1792р.) і саме дружина стала ініціатором його перебудов. Роботами по перебудові керував архітектор Льюїфер. Архітектурні перетворення в садибі розпочались у 90-ті рр.ХVІІІст..

Далі по Здзіславу Грохольському стосовно змін Палацу (дослівно курсивом): «Один з п'яти синів воєводи Марціна, Міхал (1765-1833), Звенигородський староста,

кавалер [ордена] Білого Орла, наступний дідич П'ятничанської фортеці, надав їй палацовий характер.

Надбудований третій поверх поглинув наріжні бапти головного корпусу, який з'єднався з розміщеними окремо квадратними баптами при допомозі крил, що йшли від нього півколом, із зовнішнім переходом під колонами. ...До палацових рис ще треба зарахувати два балкони, розміщені з боку двору і з боку саду-парку поміж виступаючими з продовгастого чотирикутника давніми баптами. Ті балкони із залізними балюстрадами, майстерно викутими панцирними замковими ковалями, спиралися кожний на шести мурованих колонах у дорійському стилі, тобто без бази і з простими квадратними капітелями. Так само дорійські тригліфи оздоблювали карниз, що оббігав під дахом головний корпус.

Від давньої фортеці залишилася тільки назва «замок», закріплена традицією. Але хоча зникали зовнішні риси «замковості», деякі внутрішні надалі свідчили про неї. Зокрема, двометрової товщини мури першого поверху головного корпусу, півтора-метрові — на другому поверсі й метрові — на третьому. Усі приміщення на першому та другому поверхах — склепінчасті. Усі вікна відносно малі, а нижні оснащені грубими залізними ґратами. Вхід до головного передпокою широкий, усередину відкриваються одностулчасті дубові двері, покриті із зовнішнього боку грубою залізною бляхою з накладеним хрестовим обкуттям, і з двома округлими отворами-бійницями. Ці двері — без замка, тому що три потужні дубові засуви, що висувалися з мурів, замикали їх із середини, а понад тією корбою з гори опускалася цілісна залізна корба, про яку вже лише свідчило місце, що залишилося по ній в товщині мурів. Такі ж двері, тільки значно вузчі й нижчі, у бічних стінах головного корпусу. При наріжних приміщеннях другого й третього поверхів — бійниці. Розлогі склепінчасті льохи, з яких вів до близьких лісів підземний хід.

Окремих приміщень, кімнат, у замку-палаці було 58, але жодної лазні. Каналізацію заміняв сторож, а вода привозилася бочками з Бугу, натомість питну воду доставляли в однокінній бочці на двох колесах із джерельної криниці в сусідньому Чорному лісі. Уся внутрішня обстановка приміщень, меблі, підлога — з дубових балок, прибитих цвяхами, кутими вручну, — були найпростіші, а заможність садиби виражалася у багатстві всіх запасів, у питних медах, старках і винах, у засобах пересування, конях і численній прислузі. На стильність деталей, на поступову щораз більшу вишуканість зручностей, на примноження родинних портретів і картин, книгозбору та творів мистецтва лише з бігом часу мали впливати наступні покоління.»

Наступний власник П'ятничан з Грохольських Генрик Ціпріан (1802-1866) закінчив перебудову замку, додавши з боку парку портик з балконом, а також наново оздобив інтер'єри та замовив художнику Жевіцькому розписи покоїв. Проекти всіх цих переробок опрацював невідомий закордонний архітектор.

У 80-ті роки ХІХ ст. садиба переходить у власність старшого сина Генріка та Францишки Станіслава Вінцентія Ципріана Грохольського (1835-1907), а потім до їхнього сина Здзіслава Генріха Адама Грохольського (1881-1968).

Як свідчить літографія за малюнком Н.Орди та світлина перед 1914р. П'ятничанський замок являв собою розповсюджену в перехідний період від бароко до класицизму композицію з симетричних, об'ємів, що убувають до країв. В центрі композиції знаходився трьохповерховий корпус палацу, який зберігся донині.

Вертикальна вісь симетрії всього замку припадала на простінок, адже кількість вікон на фасаді парна. Між ризалітами розміщувалась лоджія на колонах, ритм яких продовжувався в напівкруглих крилах, що пов'язували центральну будівлю палацу з двоповерховими флігелями. Окрім колонади, палац та флігелі поєднувались оздобленням: рустовані стіни першого поверху, рустовані кути та пілястри.

«...Найнагальніше потрібно було запровадити водогін і каналізацію. Артезіанська криниця, пробурена на розі замкового двору, добралася на глибині 84 метрів, з яких понад сорок — у граніті, до великого джерела, а водогінні й каналізаційні труби треба було провести через кам'яні фундаменти кількаметрової товщини до замку, в якому тоді з'явилося і кілька лазень. Одночасно в товщині його мурів було видовбано нішу для ліфту на третій поверх. Була створена і власна електростанція з акумуляторами, яка запускала вищезазначений ліфт і качала воду з артезіанської криниці, давала світло для замку й цілого замкового об'єкта, включно з прилягаючим фільварком, пиляла дрова, а також приводила в рух усі машинні фільваркові роботи разом з молотьбою.

Занедбана велика зала в палацовому крилі, з п'ятьма застеленими дверима, які її з'єднували з парком, була обладнана для великих зібрань, бенкетів і балів, а після пожежі (1907 р.) того крила в ньому, завдяки надбудові, було збільшено кількість гостьових покоїв до шістнадцяти.

...Влаштована в склепінчастій кімнаті замкового крила з доступом усередину і з окремим входом із зовні замкова канцелярія з кабінетом діди́ча зменшила навантаження на головний вхід до замку, до того часу єдиний, даючи одночасно можливість розподілу прибуваючих до П'ятничан «клієнтів» і «гостей».

Розміщення на сходовій клітці, що вела до салонів і столової на другому поверсі, багатьох із численних родинних портретів підкреслювало безперервність традицій, а прикриття електричних лампочок давніми окутими ліхтарями та старосвітськими оздобними люстрами гамувало надмірну яскравість не лише світла, але й небажаних, не завжди вдалих новітніх настроїв. Адже характер оточення має вплив на спілкування учасників малих і великих зібрань, які не раз мали радитися і «*derebuspublicis*» (про публічні справи). У салонах і столових переважало свічне освітлення.

Для постійних вечірніх родинних зібрань і спілкування з гістьми служила т. зв. «Чорна зала» на першому поверсі головного замкового корпусу: велика двовіконна склепінчаста кімната, з підлогою з дубових балок, прибитих викутими вручну цвяхами, з мармуровим чорним каміном з глибокою топкою, яка вміщала великі обрубки деревини, і зі стінами, розмальованими фресками наполеонівськими художниками-емігрантами. Зображені на них скали, дерева, водоспад та окремі види на замки й далекі красвиди перетворювали кімнату ніби на похмурий грот, звідки теж виникла назва «чорної» зали. Східні килими й килимки покривали великий дубовий стіл, канапи та крісла, а пугач із розпростаними крилами ніби поривався злетіти з гілки над старосвітським венеціанським люстром.

Із «Чорною залюю» межували з одного боку два гостьові покої: «Арабський» і «Турецький», також розмальовані фресками у відповідні орієнтальні узори й написи, а серед стильних східних меблів і предметів знаходилися теж і наргіле, і біблія, надрукована на арабському, у позолоченій шкряпаній стародавній оправі. З другого боку в тій залі були двері до замкової каплиці. У «Чорну залу» входили через бічний

передпокій — «Мисливський», освячений хрестом серед оленьчих рогів — знаком св. Губерта; стіни оздоблювали голови кабанів і ланей, а на одному розі стояла в'язанка списів, виготовлених у замковій кузні в 1863 році.

Так само мали своє місце в окремій зброярні пістонові рушниці з часів повстання разом з мисливською зброєю, яка щораз прибувала в міру її вдосконалення. Під кінець зброярня нараховувала понад сорок рушниць і штуцерів різних систем разом з найстаршою, ще кремінною рушницею Пана Восводи з накладними золотими замками та написом, що вона виготовлена рушничником Його Королівської Милості в Парижі.»

Здзіслав Генріх Адам Грохольський після початку 1-ї світової війни створив у П'ятничанському маєтку лазарет і 25.08.1914р. передав його вінницькому комітету Червоного Хреста, який проіснував до 3.02.1915р. Під час революції завдяки допомозі місцевих селян і робітників, а також вінницьких візників багато полотен та цінних предметів (навіть меблів) Грохольський зумів вивезти з П'ятничан до Вінниці. Однак більша частина залишилася на місці і згоріла разом з палацом, підпаленим у ніч з 17 на 18.01.1918р, або ж була розграбована. Цілком були зруйновані флігелі та галереї, що з'єднували флігелі з палацом. П'ятничанська садиба зазнала погрому останньою на Поділлі.

Сьогодні більшу частину садиби займає обласний ендокринологічний диспансер, саме в Палаці розміщені його адміністративні приміщення та гуртожиток.

11. Відомості про сучасний стан об'єкта:

Розташування об'єкта і його роль у навколишньому середовищі	Палац є складовою частиною архітектурно-ландшафтного «Комплексу споруд садиби у П'ятничанах», який розташований на території міста Вінниці, у її північній частині, в мікрорайоні П'ятничани за назвою історичної місцини колишнього села. З півночі і заходу П'ятничани оточені великим масивом лісових насаджень так званого П'ятничанського лісу, східною межею мають річку Південний Буг, південною підходять до центральної частини міста. Таким чином і історична місцевість П'ятничани, і досліджуваний палацово-парковий комплекс знаходяться у безпосередній близькості від сучасного загальноміського центру Вінниці.
Ландшафт	Палац – композиційний центр садиби та умовно «поділяє» її на дві рівновеликі частини(об'ємно-планувальні зони) – північну (припалацову) та південну (ландшафтну). Територія садиби розташована на підвищеній частині місцевості і має складний рельєф. Ландшафтна зона садиби розташована на пересіченому рельєфі положистого схилу з невеликими рукавами балок. Вздовж всього південного боку схил прорізаний великою балкою. Частину балки займає став. Особливість об'ємно-планувальної композиції ландшафтної зони – великий масштаб різноманітних паркових просторів. Рослинність: на південному сході парку знаходиться ялинковий бір, також великий масив ялин, галявини, дендрологічні групи із листяних та шпилькових порід,

<p>Опис об'єкта</p>	<p>рідкісні види дерев – всього 94 види дендрофлори.</p> <p>Будівля «Палацу», в якій сьогодні розміщений адміністративний корпус, прямокутна в плані з симетрично виступаючими ризалітами з півночі та півдня, які завершують трикутний фронтон.</p> <p>Функціональна типологія об'єкта – адміністративна будівля на 1 поверсі та житлова – на 2 та 3 поверхах.</p> <p>Будівля трьохповерхова з габаритними розмірами 31,55м x 22,24м. Висота будівлі – 17,60м від позначки землі. Будівельний об'єм – 8144м³.</p> <p>Розпланувальна типологія будівлі – коридорний тип.</p> <p>Опорядження фасаду дуже лаконічне: пілястри по зовнішніх кутах, карниз в класицистичному стилі, а також фронти виступаючих частин в класицистичному стилі. Оздоблення поверхні стін - гладке тинькування.</p> <p>Фундаменти – стрічкові бутобетонні.</p> <p>Зовнішні та внутрішні стіни споруджені з керамічної цегли на вапняному розчині різної товщини</p> <p>Перегородки - керамічна цегла на вапняному розчині та дерев'яні каркасні.</p> <p>Перемички цегляні лучкові, металеві та збірні залізо-бетонні.</p> <p>Перекрыття - цегляне склепіння та щитове по дерев'яних балках. Перекрыття третього поверху - цегляне склепіння; частково - щитове по дерев'яних та металевих балках.</p> <p>Дах - горищний 4-х скатний, дерев'яна кроквяна система з організованим зовнішнім водовідведенням.</p> <p>Вихід на горище здійснюється через люк в приміщенні сходової клітини третього поверху.</p> <p>Покрівля – оцинкована сталь по дерев'яній обрешітці.</p> <p>Вихід на покрівлю здійснюється через слухові вікна.</p> <p>Сходи внутрішні – монолітні бетонні марші по металевих косоурах.</p> <p>Підлога виконана з сучасних матеріалів в залежності від технологічного призначення приміщення, керамічна плитка на цементно-піщаному розчині, паркет, ламінат, лінолеум та бетонна мозаїка.</p> <p>Вікна, двері, внутрішнє оздоблення та стеля виконані із сучасних матеріалів.</p> <p>Зовнішнє оздоблення – тинькування з подальшим пофарбуванням кольоровими сумішами.</p> <p>Карниз по периметру будівлі місцями пошкоджений, штукатурний шар місцями відшарувався та осипався, місцями відсутні карнизні плити.</p>
<p>Перебудови, втрати й історичні нашаруван-</p>	<p>I етап: I пол. XVIII ст. – кін. XVIII ст. - закладено садибу у П'ятничанах.</p>

У 1752-1780-ті рр. збудований замок – палац, який поєднував оборонні та житлові функції і мав такий початковий вигляд: продовгастий двохповерховий чотирикутник, із чотирма триповерховими баштами на кутах, з обох його сторін на невеликій від нього відстані окремо розміщені висунуті вперед двохповерхові квадратні башти, від них рови й вали навколо овального кількасотметрової довжини фортечного майдану.

II етап: кін. XVIII ст. - сер. XIX ст. - перебудова палацу у стилі класицизму: у 1792р. у палаці надбудовується третій поверх, який поглинув наріжні башти головного корпусу та з'єднався з розміщеними окремо квадратними баштами при допомозі крил, що йшли від нього півколом, із зовнішнім переходом під колонами; два балкони розміщуються з боку двору і з боку саду - парку поміж виступаючими з продовгастого чотирикутника давніми баштами; балкони із залізними балюстрадами, спиралися кожний на шести мурованих колонах у дорійському стилі, тобто без бази і з простими квадратними капітелями. Дорійські тригліфи оздоблювали карниз, що оббігав під дахом головний корпус. Мури першого поверху головного корпусу мали двометрову товщину, півтораметрові — на другому поверсі, метрові — на третьому.

До середини XIX ст. закінчена перебудова замку: додано з боку парку портик з балконом, наново оздоблені інтер'єри.

III етап: кін. XIX ст. – поч. XX. ст. - розвиток переважно господарської зони. У палаці влаштоване інженерне оснащення відповідно до тогочасних вимог, а саме: прокладено водогін, каналізацію, лазні, споруджено ліфт; маєток електрифіковано та телефонізовано.

1907р. - після пожежі в палацовому крилі велика зала обладнана для великих зібрань, бенкетів і балів; надбудоване крило, в наслідок чого збільшено кількість гостьових покоїв до шістнадцяти.

25.08.1914р. - Здзіслав Генріх Адам Грохольський після початку 1-ї світової війни створив у П'ятничанському маєтку лазарет і передав його вінницькому комітету Червоного Хреста, який проіснував до 3.02.1915р.

18.01.1918р. - погром садиби у П'ятничанах, внаслідок пожежі цілком зруйновані флігелі та галереї, що з'єднували флігелі з палацом.

1918р. – до сьогоденного часу - період деградації садиби, реконструкція під лікувально-оздоровчі заклади

1945р. розміщення госпіталю;

1960-ті рр. – влаштування в будівлі палацу обласного ендокринологічного диспансеру.

Наявність творів мистецтва та їх опис	Відсутні																											
Опис території об'єкта	<p>Територія колишнього графського «Комплексу споруд садиби у П'ятничанах», являє складне функціонально-просторове утворення, частини якого різняться як за первісним призначенням, так і за сучасним використанням. Історично склалось функціональне зонування садиби, яке сьогодні складається з трьох ділянок:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. з півночі – господарча зона на базі старого саду, орієнтовною площею 0,764 га 2. південна, південно-західната південно-східна – ландшафтна зона (зона пейзажного парку-пам'ятки садово-паркового мистецтва місцевого значення), орієнтовною площею 18,22 га 3. зі сходу – спеціальна культурно-просвітницька зона (основні функції – тихі ігри тощо у павільйонах, зона помірною спортивного відпочинку – теніс, міні гольф)- орієнтовною площею 2,31га. <p>Палац розташований у центральній, репрезентаційній зоні садиби. Територія об'єкта - ландшафтна зона, саме ця частина садиби зберегла риси регулярності, закладені ще у першому будівельному періоді, характерні для класицистичного періоду паркобудування, а саме: рівнинний характер рельєфу, променева композиція алей, орієнтованих на палац. До палацу ведуть дві променеві алеї – головна і бічна. Обидві променеві алеї оздоблені рядами старих лип.</p> <p>На території садиби знаходяться:</p> <p>Експлікація будівель і споруд (до графічної частини)</p> <table border="1" data-bbox="497 1301 1505 2054"> <thead> <tr> <th data-bbox="497 1301 564 1335"></th> <th data-bbox="564 1301 1035 1335">Найменування</th> <th data-bbox="1035 1301 1505 1335">Сучасний користувач</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="497 1335 564 1442"></td> <td data-bbox="564 1335 1035 1442">Палац, кін. XVIIIст., пам'ятка архітектури національного значення</td> <td data-bbox="1035 1335 1505 1442">Адміністрація та гуртожиток обл. ендокринологічного диспансеру</td> </tr> <tr> <td data-bbox="497 1442 564 1543">4</td> <td data-bbox="564 1442 1035 1543">Льохи (збудовані до 1917р.)</td> <td data-bbox="1035 1442 1505 1543">обл. ендокринологічний диспансер</td> </tr> <tr> <td data-bbox="497 1543 564 1644"></td> <td data-bbox="564 1543 1035 1644">Корпус лікарні (1932р.)</td> <td data-bbox="1035 1543 1505 1644">поліклініка та терапевтичне відділення №2 обл. ендокринологічного диспансеру</td> </tr> <tr> <td data-bbox="497 1644 564 1917"></td> <td data-bbox="564 1644 1035 1917">Флігель палацу, кін. XVIIIст., пам'ятка архітектури національного значення</td> <td data-bbox="1035 1644 1505 1917">Реабілітаційне відділення обл. ендокринологічного диспансеру</td> </tr> <tr> <td data-bbox="497 1917 564 1984"></td> <td data-bbox="564 1917 1035 1984">Павільйон, кін. XVIIIст.- поч. XIXст., пам'ятка архітектури національного значення</td> <td data-bbox="1035 1917 1505 1984">Кафе обл. ендокринологічного диспансеру</td> </tr> <tr> <td data-bbox="497 1984 564 2018"></td> <td data-bbox="564 1984 1035 2018">Гараж (бл. 1970р.)</td> <td data-bbox="1035 1984 1505 2018">Гаражі АТП управління охорони здоров'я облдержадміністрації</td> </tr> <tr> <td data-bbox="497 2018 564 2054"></td> <td data-bbox="564 2018 1035 2054">Брама (XIXст.)</td> <td data-bbox="1035 2018 1505 2054"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="497 2054 564 2087"></td> <td data-bbox="564 2054 1035 2087">Колишня комора (XIX ст.)</td> <td data-bbox="1035 2054 1505 2087">Адміністративні приміщення та</td> </tr> </tbody> </table>		Найменування	Сучасний користувач		Палац, кін. XVIIIст., пам'ятка архітектури національного значення	Адміністрація та гуртожиток обл. ендокринологічного диспансеру	4	Льохи (збудовані до 1917р.)	обл. ендокринологічний диспансер		Корпус лікарні (1932р.)	поліклініка та терапевтичне відділення №2 обл. ендокринологічного диспансеру		Флігель палацу, кін. XVIIIст., пам'ятка архітектури національного значення	Реабілітаційне відділення обл. ендокринологічного диспансеру		Павільйон, кін. XVIIIст.- поч. XIXст., пам'ятка архітектури національного значення	Кафе обл. ендокринологічного диспансеру		Гараж (бл. 1970р.)	Гаражі АТП управління охорони здоров'я облдержадміністрації		Брама (XIXст.)			Колишня комора (XIX ст.)	Адміністративні приміщення та
	Найменування	Сучасний користувач																										
	Палац, кін. XVIIIст., пам'ятка архітектури національного значення	Адміністрація та гуртожиток обл. ендокринологічного диспансеру																										
4	Льохи (збудовані до 1917р.)	обл. ендокринологічний диспансер																										
	Корпус лікарні (1932р.)	поліклініка та терапевтичне відділення №2 обл. ендокринологічного диспансеру																										
	Флігель палацу, кін. XVIIIст., пам'ятка архітектури національного значення	Реабілітаційне відділення обл. ендокринологічного диспансеру																										
	Павільйон, кін. XVIIIст.- поч. XIXст., пам'ятка архітектури національного значення	Кафе обл. ендокринологічного диспансеру																										
	Гараж (бл. 1970р.)	Гаражі АТП управління охорони здоров'я облдержадміністрації																										
	Брама (XIXст.)																											
	Колишня комора (XIX ст.)	Адміністративні приміщення та																										

		гараж підприємства АТП «Слободянок»
	Склад (бл.1970р.)	Майстерні, архів обл. ендокринологічного диспансеру
0	Господарча споруда(бл.1930р.)	Харчоблок обл. ендокринологічного диспансеру
1	Господарча споруда(бл.1930р.)	Гаражі обл. ендокринологічного диспансеру
2	Житлові будинки (XIX ст.)	Міський протитуберкульозний диспансер
3	Льох (XIX ст.)	Міський протитуберкульозний диспансер
4	Адміністративний будинок (1935р.)	Міський протитуберкульозний диспансер
5	Адміністративний будинок (1950р.)	Міський протитуберкульозний диспансер
6	Льох (бл.1950р.)	обл. ендокринологічний диспансер
7	Житловий будинок (до1917р.)	Гуртожиток обл. ендокринологічного диспансеру
8	Корпус лікарні (1935р.) –	хірургія, терапевтичне відділення №1 обл. ендокринологічного диспансеру
9	Котельня (1985р.)	обл. ендокринологічного диспансеру
0	Клуб (1987р.), аптека	обл. ендокринологічного диспансеру
1	Брама (XIXст.)	Сучасний головний вхід на територію з боку вул. Герцена
2	Цегляний туалет (бл.1970р.)	обл. ендокринологічного диспансеру
3	Автобаза (бл.1970р.)	Територія підприємства «АТП-Слободянок»
4	Став (XIXст.)	
5	Приватна забудова	
6	Брама (XIXст.), перебудована	
7	Зупинка автобуса	
8,	Гаражі (бл.1980р.)	власність ТОВ «Гаммапродімпекс» і підприємства АТП – Слободянок»
9	Котельня (1985р.)	обл. ендокринологічного диспансеру
0	Спортивний майдан	
1	Льох (1950р.)	
2	Грот (XIXст.), залишки	
3		
Загальна оцінка технічного стану об'єкта, дата, № акта технічного стану	Технічний стан палацу задовільний. Акт технічного стану № 33 від 01.10.2013р. Зовнішні стіни, перегородки - керамічна цегла на вапняному розчині перемички - цегляні лучкові, металеві та збірні	

	залізобетонні, перекриття - цегляне склепіння, покриття - шитове по дерев'яних балках, дах - дерев'яна кроквяна система, покрівля - оцинкована сталь по дерев'яній обрешітці Конструкція – несучі повздовжні стіни; тип перекриттів – склепіння. Ступінь капітальності – мурована споруда з вогнестійким перекриттям.
Наявність інженерних мереж та інженерного обладнання	Наявні електропостачання, газопостачання, водопостачання, водовідведення, тепlopостачання.
Дата і № довідки про майнову цінність об'єкта, найменування організації, яка провела оцінку, вартість в гривнях	Майнова оцінка об'єкта не проводилась.

12. Перелік складових (для комплексу (ансамблю), визначного місця):

--	--

13. Територія об'єкта:

Площа	32 га
Опис меж території об'єкта	Територією об'єкта – садиби є територія парку, розташована в межах цегляного муру, що майже замикає її по периметру. цей мур є основним кордоном території пам'ятки і проходить: <ul style="list-style-type: none"> - з півночі – по вул. Ботанічній, - на заході – по вул. Салтикова- Щедрина, - на сході – по вул. Мічуріна, - з півдня – по 2-м пров. Бестужева. Охоронна зона співпадає з межею території пам'ятки.

14. Оцінка антропологічної, археологічної, естетичної, етнографічної, історичної, мистецької, наукової чи художньої цінності об'єкта:

Якості об'єкта, завдяки яким він набуває культурної цінності як пам'ятка	Об'єкт відповідає критерію автентичності. Палац споруджений за проектом відомого польського архітектора Доменіко Мерліні, який з 1773 р. є королівським архітектором; споруда палацу репрезентує шедевр творчого генія.
--	--

15. Зони охорони пам'ятки:

Організація-розробник науково-проектної документації	Державний науково-дослідний пошуковий та інформаційний центр архітектурної спадщини, м. Київ
Дата розроблення науково-проектної документації	1996р.
Дата і номер документа про затвердження	Охоронні зони затверджені відповідно ст. 29 Закону Української РСР «Про охорону і використання пам'яток

ня науково-проектної документації	історії та культури» (1978 р.) рішенням облдержадміністрації від 25.07.97р. №248
Короткий опис меж зон охорони із зазначенням площі кожної зони	<p>Охоронною зоною пам'ятки національного значення архітектурно-ландшафтного «Комплексу споруд садиби у П'ятничанах», є межа історичної садиби, яка проходить по історичному муру по вул. Ботанічній, Мічуріна, Салтикова-Щедріна, вздовж 2-го пров. Бестужева, включає територію парку. Її площа становить 32га. Межі охоронної зони співпадають з межами території пам'ятки.</p> <p>Зона регулювання забудови розташована на прилеглій до садиби території і має межі:</p> <p>з півночі – паралельно вул. Ботанічній, на відстані 110 м від неї (за автодром) до перетину з вул. Салтикова-Щедріна, по 3-му пров. Руданського, по вул. Руданського до перетину її з пров. Руданського;</p> <p>зі сходу – від вул. Руданського до пров. Руданського до кінця (будинок№9), по межі садибних ділянок до перетину з вул. Мічуріна, по вул. Мічуріна, на південь (до садиби №19), по межі садибних ділянок до перетину з вул. Герцена (між садибами №№ 16, 18) по вул. Герцена (на південь біля садиби №29) до перетину з пров. Герцена;</p> <p>з півдня – по пров. Герцена від садиби №26 до №36, на південь паралельно вул. Мічуріна на відстані 80м від неї до вул. Боженко, по вул. Боженко до перетину з вул. Мічуріна і до садиби по вул. Мічуріна №60, по межі садибних ділянок і на північ вздовж території гаражів, далі по кресленню;</p> <p>із заходу – паралельно вул. Салтикова-Щедріна (на відстані 150 м від неї) по межах садибних ділянок по пров. О. Кошового, від пров. О. Кошового до вул. Ботанічної – по межах території громадських організацій.</p>

16. Найвність науково-дослідної та науково-проектної документації на об'єкт:

Найменування документації	Рік розроблення	Автор (організація)	Місце зберігання, інв. №
1. Зони охорони пам'ятки архітектури. Садиба у П'ятничанах, кін. XVIII-поч. XIX ст.	1996р.	Державний науково-дослідний пошуковий та інформаційний центр архітектурної спадщини м.Київ – Ю.В.Денісов	Управління містобудування і архітектури Вінницької міської ради
2. Містобудівне обґрунтування меж, розподілу території і концептуальні	2003р.	МКП «Місто», м.Вінниця. Науковий консультант-канд. архітектури С.О.Царенко	Управління містобудування і архітектури Вінницької міської

правила використання П'ятничанського парку в м.Вінниці. 3.Проект реставрації палацово-паркового ансамблю «Садиба в П'ятничанах»	1991р.	Інститут «УкрНДІпроектреставрація» м.Київ. Автори- Ю.П.Беляков, С.Я.Халєпа	ради Архів інституту «УкрНДІпроектреставрація»,м.Київ
---	--------	--	--

17. Дослідницькі й реставраційні роботи на об'єкті:

Найменування робіт	Рік проведення	Замовник	Виконавець	Підрядна організація
Реставрація палацу	1986 р.		Інститут «УкрНДІпроектреставрація» м. Київ Автор проекту- І.М.Малакова	

18. Основні джерела відомостей про об'єкт:

Археологічні матеріали	-			
Іконографічні матеріали			<p>1.П'ятничани. Загальний вигляд замку I половини XIX ст. згідно з малюнком з колекції Чарторизьких у Кракові.// AftanazyR. Materiałydziesięćwrezydencji. - Т. X в. - С. 285.</p> <p>2.П'ятничани.Загальний вигляд замку.Літографія Наполеона Орди. 70-80 pp.XIX ст.// Aftanazy R. Materiałydziesięćwrezydencji. - Т. X в. - С. 286.</p> <p>3.П'ятничани. Вид головного корпусу замку.Фото з журналу «TygodnikIllustrowany» 1880р.// AftanazyR. Materiałydziesięćwrezydencji. - Т. X в.-С. 287.</p> <p>4.П'ятничани. Загальний вигляд замку. 1914р.// Aftanazy R. Materiały do dziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 288.</p> <p>5.П'ятничани.Центральна частина замку. 1914р.// AftanazyR. Materiałydziesięćwrezydencji. - Т. X в.-С. 288.</p> <p>6.П'ятничани. Фрагмент замку після погрому (ліве бічне крило). 1917р.// AftanazyR. Materiałydziesięćwrezydencji. - Т. X в. -С. 289.</p> <p>7.П'ятничани. Головний корпус замку з боку парку. Біля 1914р. // AftanazyR. Materiałydziesięćwrezydencji. - Т. X в. - С. 290.</p> <p>8.П'ятничани. Правий бічний фасад палацу з фрагментом</p>	

галереї з боку парку. Біля 1914р.// AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. - С. 291.

9.П'ятничани. Правий павільйон та фрагмент галереї з боку парку. Біля 1914р.// AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 291.

10.П'ятничани. Фронтальний портик. Біля 1914р.// AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 292.

11.П'ятничани.ГадеушГрохольський зі своєю дружиною Софією на балконі замку. Біля 1914р. // AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 292.

12.П'ятничани. План партеру замку. 1905р.// AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 293.

13.П'ятничани. План першого та другого поверху замку.1905. // AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. - С. 293.

14.П'ятничани. Фрагмент «Чорного» салону. Інтер'єр. Біля1914р. // AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 294.

15.П'ятничани. Камін в «Чорному» салоні. Інтер'єр. Біля1914р. // AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 294.

16.П'ятничани. Фрагмент «Попелястого» салону. Інтер'єр. Біля1914р.// AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 295.

17.П'ятничани. Фрагмент «Жовтого» салону. Інтер'єр. Біля1914р. // AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 295.

18.П'ятничани. Інтер'єр. Одна із спальних кімнат з характерною піччю. Біля1914р. // AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 296.

19.П'ятничани. В'їзна «королівська» алея. Біля1914р. // AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 304.

20.П'ятничани. Фрагмент парку за замком. Біля1914р. // AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 305.

21.П'ятничани. Фрагмент парку. Біля1914р. // AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. - С. 305.

22.П'ятничани. Фрагмент парку. Біля1914р. // AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 305.

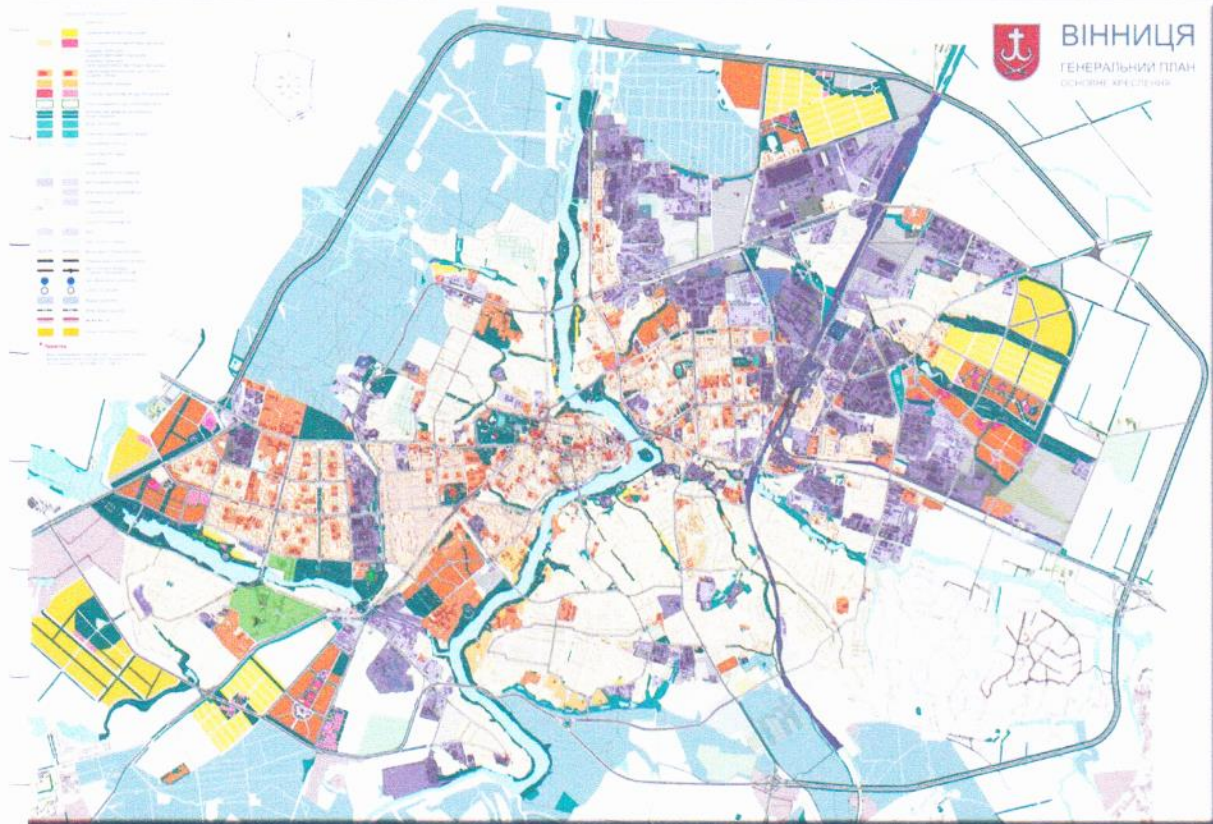
23.П'ятничани. Фрагмент парку. Зима. Біля1914р. // AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 307.

24.П'ятничани. Лані на Звіринцю. Біля1914 р. // AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 309.

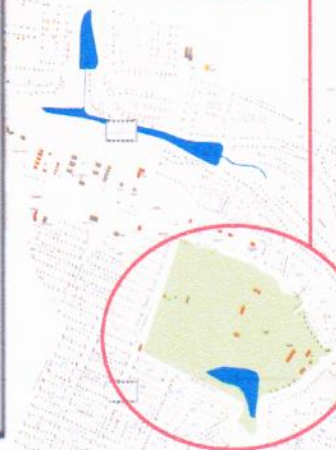
25.П'ятничани.Комора. 70-ті рр. XVIII ст. Біля 1914р // AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 306.

26.П'ятничани. Вигляд на стайню. Біля1914р. // AftanazyR. Materiałydziedziejówrezydencji. - Т. X в. -С. 307.

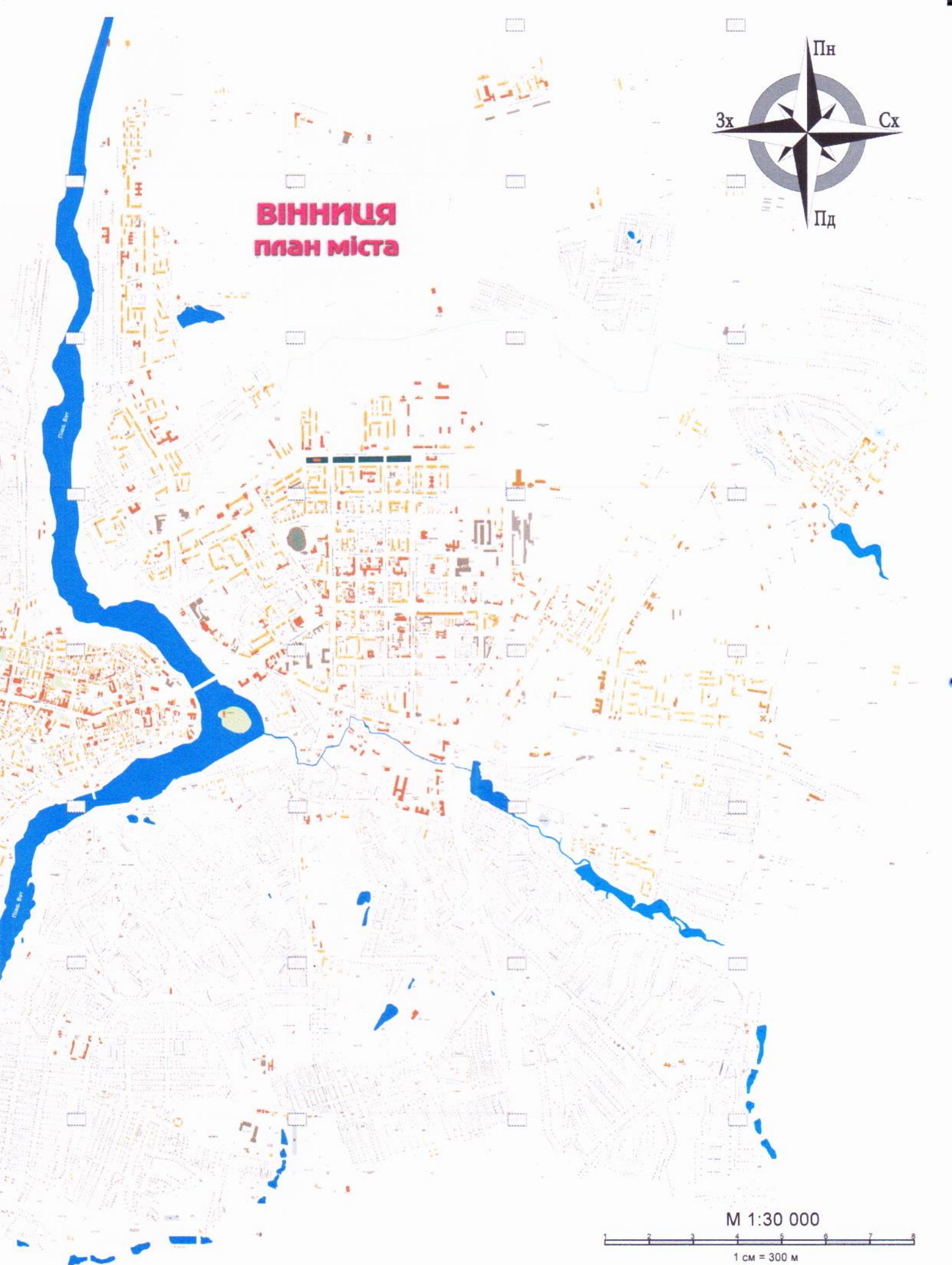
	<p>27.П'ятничани. Стайня. Біля1914р. // AftanazyR. Materiałydziesięciuwrezydencji. - Т. X в. -С. 307.</p> <p>28.П'ятничани. Фрагмент стайні та башти (голуб'ятня). Біля1914р.// AftanazyR. Materiałydziesięciuwrezydencji. - Т. X в. -С. 308.</p> <p>29.П'ятничани. Вигляд на стайню. Графиня Марія Грохольська Біля1914р.//AftanazyR. Materiałydziesięciuwrezydencji. - Т. X в. -С. 308.</p>
Архівні матеріали	План г. Винницы и хуторовКайдачихи и КазанихиВинницкогоуезда и Подольскойгубернии. Начало 1821г.// ДІА,Ф.492,оп.34,спр.1059
Бібліографічні матеріали	<ol style="list-style-type: none"> 1.Здзіслав Грохольський. «П'ятничани», переклад з польської і примітки Вікторії Колесник. - Подільська старовина: Наук. зб. Вип. IV/ Вінниц. обл. краєзн. музей – Вінниця:ДП «Державна картографічна фабрика», 2008. – 408 с.: іл. 2.Томілович Л. Історичні Садиби Вінницької області. – Чернігів:ВАТ «Редакційно-видавничий комплекс «Деснянська правда», 2011. – 220с. 3.Колесник В. Відомі поляки в історії Вінниччини: Бібліографічний словник. – Вінниця: ВМГО «Розвиток», 2007. – 1008 с., іл. 4.Вінниця у спогадах: у 3т. ІХІХ– початок ХХ ст.– Кіровоград: Імекс – ЛТД, 2013. – 720с.:іл..(Серія «Подільська старовина»). 5.Вінниця.Історичний нарис.–Вінницьке книжково-газетне видавництво,1964; 6.Вінниця.Історичний нарис. Гол.редактор проф. Подолинний А.М.-Вінниця,Книга-Вега.2007 7.Гульдман В.К. Памятники старины в Подолии. - Каменец-Подольск, 1901. 8. Історія міст і сіл Української РСР. Вінницька область. - К., 1972. 9.МалаковД.В. По Брацлавщине: от Винницы до Тульчина. - М, Искусство, 1982. 10. Памятники градостроительства и архитектуры Украинской ССР. - К., Будівельник, 1985. - Т.ІІ. - С. 10- 11. 11. Пам'ятнімісця Вінниччини. Путівник. - Одеса, Маяк, 1968 12.Aftanazy R. Materiałydziesięciuwrezydencji. - Т. X а. - S. 284-310.

Комплекс
 "Садиба у
 П'ятничанах"

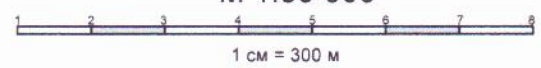
Ситуаційний план місцезонашування П'ятничанської садиби з

ВІННИЦЯ
план міста

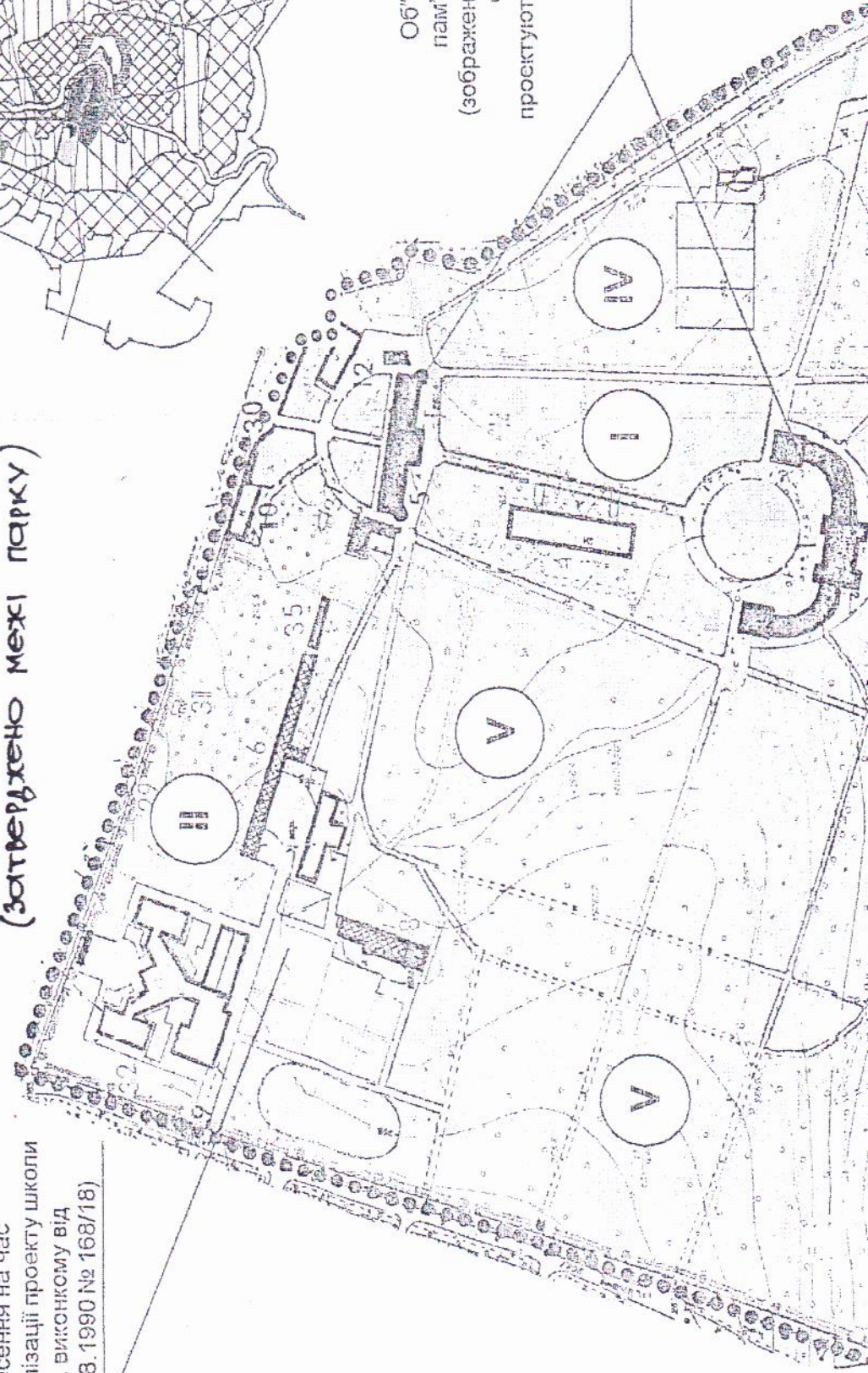
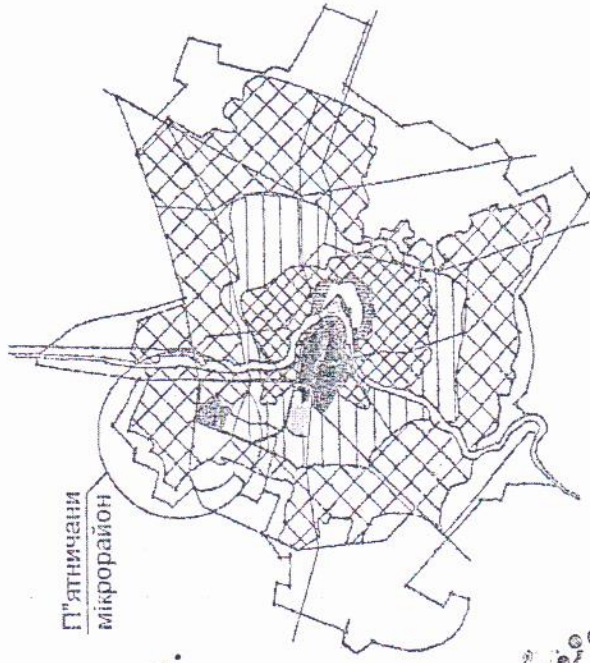
М 1:30 000

План-схема концепції реставрації та сучасного використання
(реабілітації)
палацово-паркового комплексу «Садиба у П'ятичанах»
в місті Вінниці

Графічний додаток до рішення
Вінницької міськради № 619 від 30.03.04 р.
(затверджено межі парку)

Підприємства та будівлі,
що плануються на
винесення на час
реалізації проекту школи
(ріш. виконсму від
28.08.1990 № 168/18)

Об'єкти комплексу -
пам'ятки архітектури
(зображено конфігурацію з
частинами, що їх
проектують на відтворення
за проектом
«УкрДіпроект-
реставрація»)

Умовна лінія
«чорної перфорації»
відповідає межах
затвердженої охоронної зони
пам'яток архітектури
національного значення
(ропорядження голови о.д.а.
від 25.07.1997 № 248)

I - заповідна зона:
палацовий ансамбль
(ендскринологія, на перспективу — окремі
громадсько-культурні функції мікрорайону)
II - ЗОШ І-III ст. біологічного ухилу (№ 14),
господарство спеціалізованого міського парку
III - зона пейзажного парку:
спеціалізований міський парк

тихого відпочинку, оздоровлення, духовної та фізичної культури

IV - паркова зона помірного спортивного відпочинку (мінігольф, теніс)

V - паркова зона спеціальних насаджень, дослідних ділянок

Примітки. 1. Застосовано авторські
рішення Белякова Ю.П., Халепи С.Я.
(СНПР інститут УкраїнДі -
проектреставрація) з реставрації
палацово-паркового ансамблю;
рішення Він. філії НДІпроект-
реконструкція» з розміщення ЗОШ.
2. Межі зон див. затверджений
проект зон охорони

02 - 101

Містобудівне обґрунтування меж, розподілу території і
концептуальні правила використання П'ятичканського парку
в м. Вінниця

Містобудівне обґрунтування	Стадія	Аркуш	Аркушів
	МО	4	6
План-схема концепції реставрації та сучасного використання (реабілітації) палацово - паркового комплексу		МКП «Місто»	

експлікація

- 1 — палац (18 ст.)
- 2 — льох (до 1917р.)
- 3 — льох (до 1917 р.)
- 4 — корпус лікарні (1932 р.)
- 5 — кордегардія (павільйон і флігель палацу, 18-19 стст.)
- 6 — колишній коровник (19ст)
- 7 — гараж (1970р.)
- 8 — колишня комора (19ст)
- 9 — брама (19ст)
- 10 — комора (1970 р.)
- 11 — господарча споруда (1930 р.)
- 12 — господарча споруда (1930 р.)
- 13 — житловий будинок (19 ст.)
- 14 — житловий будинок (19 ст.)
- 15 — льох (19 ст)
- 16 — адміністративна споруда (1935 р.)
- 17 — адміністративна споруда (1950 р.)
- 18 — льох (1950 р.)
- 19 — житловий будинок
- 20 — корпус лікарні (1935 р.)
- 21 — прот (19 ст.)
- 22 — клуб (1987р.)
- 23 — господарча споруда (1987)
- 24 — брама (19 ст.)
- 25 — цегляний туалет (1970 р.)
- 26 — автобаза (1970р.)
- 27 — став (19 ст.)
- 28 — приватна садибна забудова
- 29 — брама (19 ст)
- 30 — брама (19ст)
- 31 — льох (1932р.)
- 32 — зупинка автобусу
- 33 — гараж (1980 р.)
- 34 — гараж (1980 р.)
- 35 — котельня (1985 р.)
- 36 — спортивний майдан (1985
- 37 — льох (1950 р.)
- ① — музейна (заповідна зона)
- ② — ландшафтна зона (пейзажного парку) - зона тихого відпочинку і прогу.
- ③ — спеціальна зона «А» (культурно-просвітницька)
- ④ — спеціальна зона «Б» (адміністративна)
- ⑤ — господарча зона

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ забудова

- пам'ятка архітектури
- архітектурно цінна споруда
- капітальна споруда
- інші споруди

межі зон охорон

- охоронна зона пам'ятки
- підзони охоронної зони пам'ятки
- зона регулювання забудови

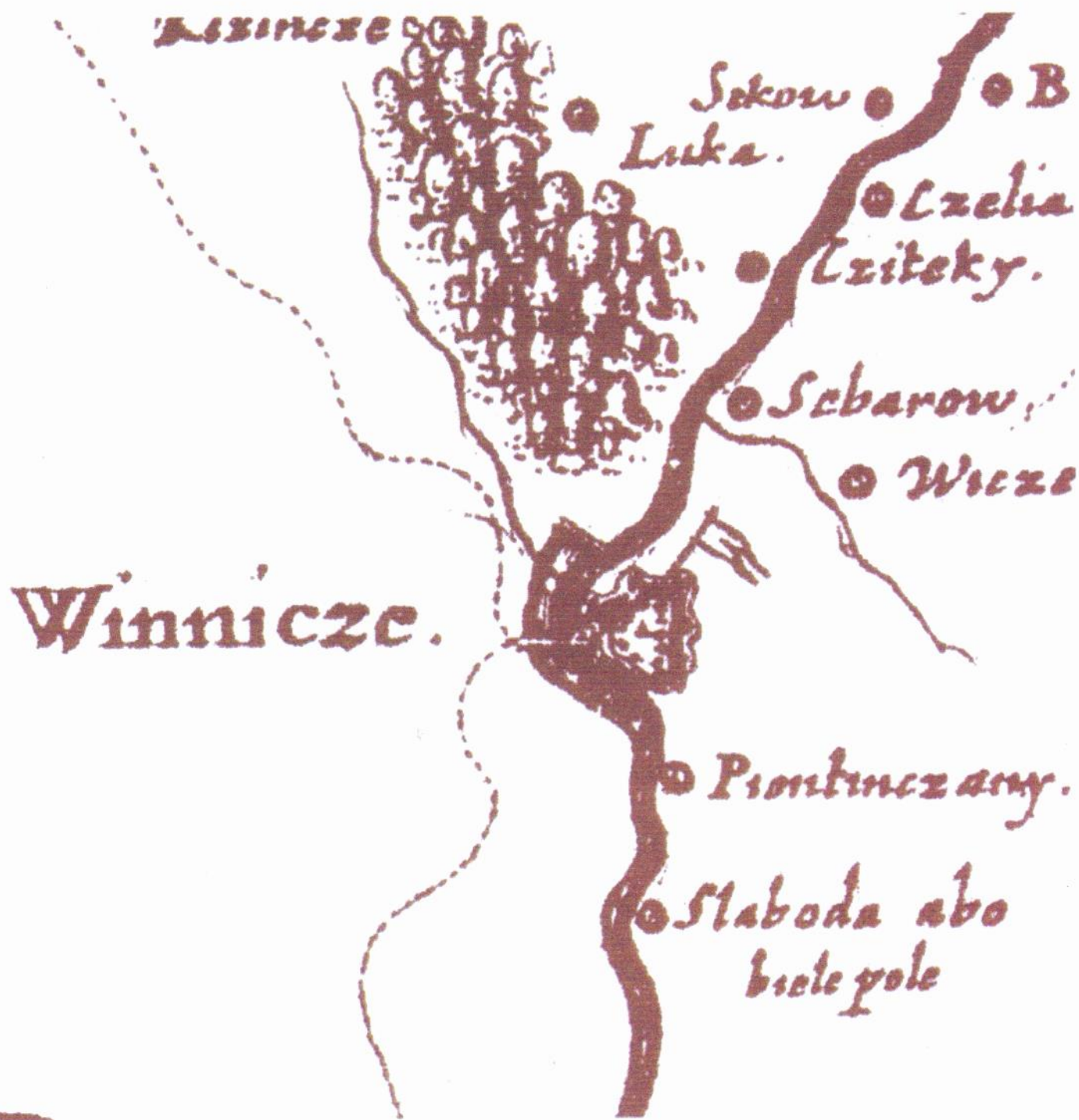
інше

- оглядовий фронт
- оглядова точка

частинна частина роботи «Зони охорони пам'ятки архітектури. Садиба у П'ятничанах. Кін. XVIII - поч. XIX ст.»

площа охоронної зони = 32 га

Вінницька область. Розробка зон охорони пам'яток			
керівник	пam'ятка архітектури	стаття	лист
ДНДПЦАС Маньасюка А. Риб.	Садиба у П'ятничанах, м. Вінниця		1
розробник Демас	зони охорони пам'яток	ДІРЖС. В. СТО	ДНДПЦ
	11.1.2008		ж. 199

Карта України Гійома Лавассера де Боплана 1650 р. Викопіювання.
(північ знизу).

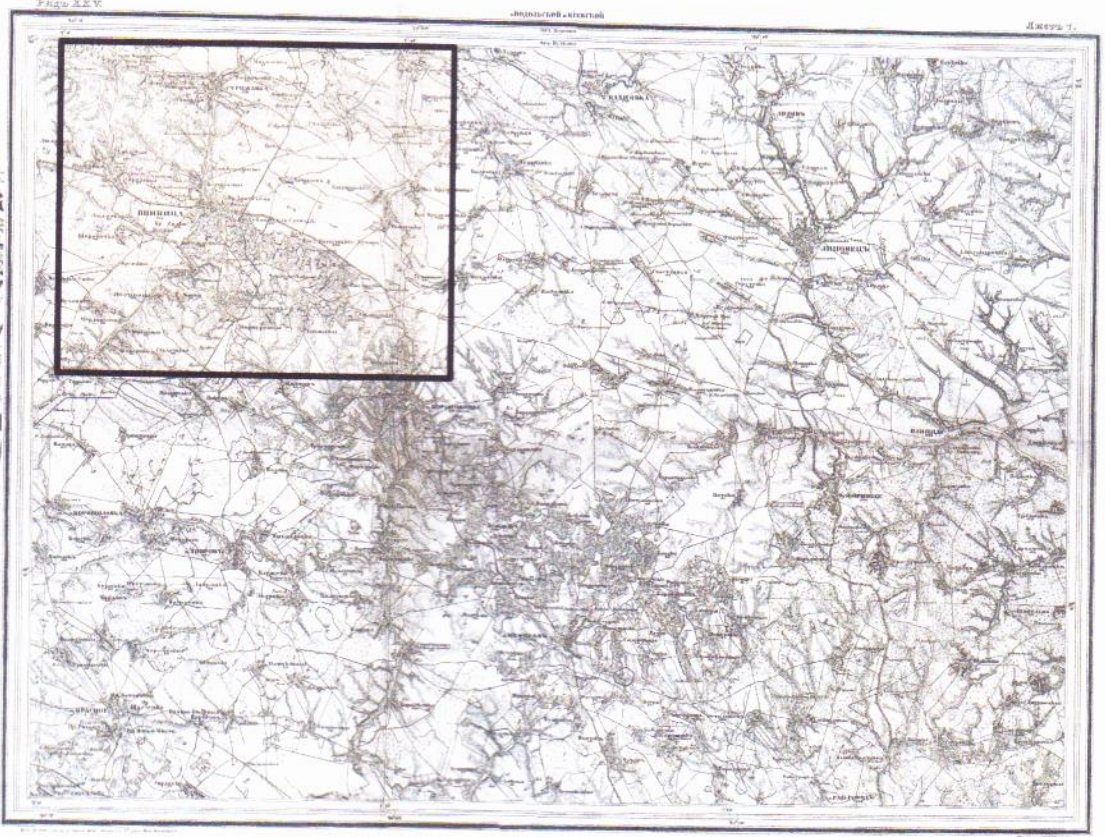

План г. Винницы и хуторов Кайдачих и Казанихи
Винницкого уезда Подольской губернии. 1821 г.
Выкопировка.

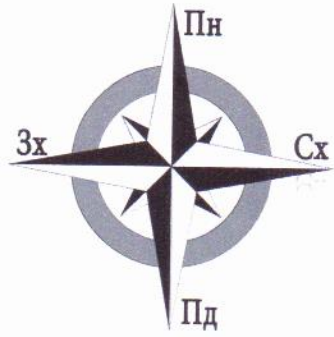
Комплекс
"Садиба у
П'ятничанах"

Фрагмент трьохверстової карти Шуберта біля 1866

Трьохверстова карта Шуберта
біля 1868-1877 р.р.

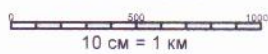

1877 р.р.

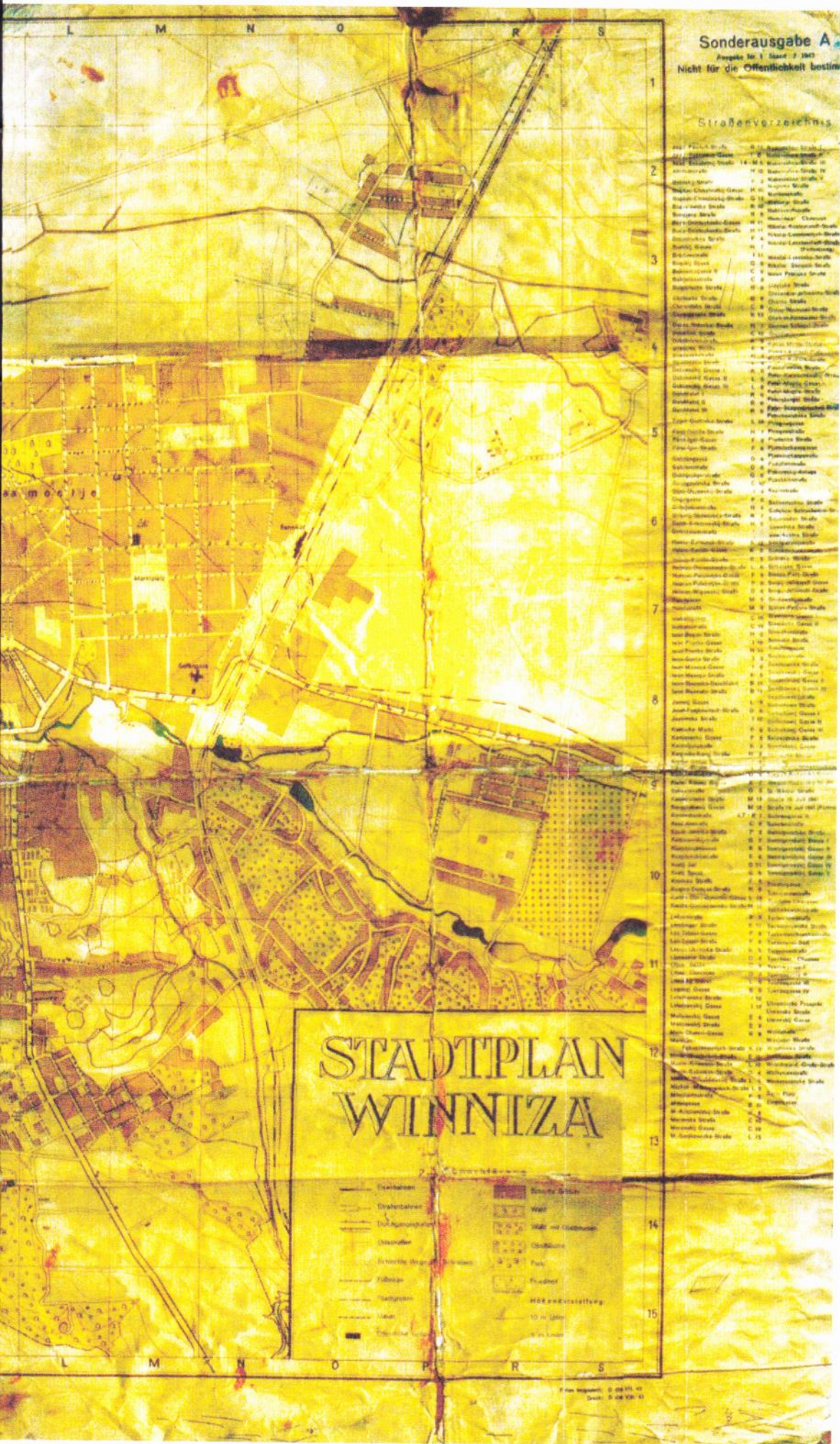
Комплекс
"Садиба у
П'ятничанах"

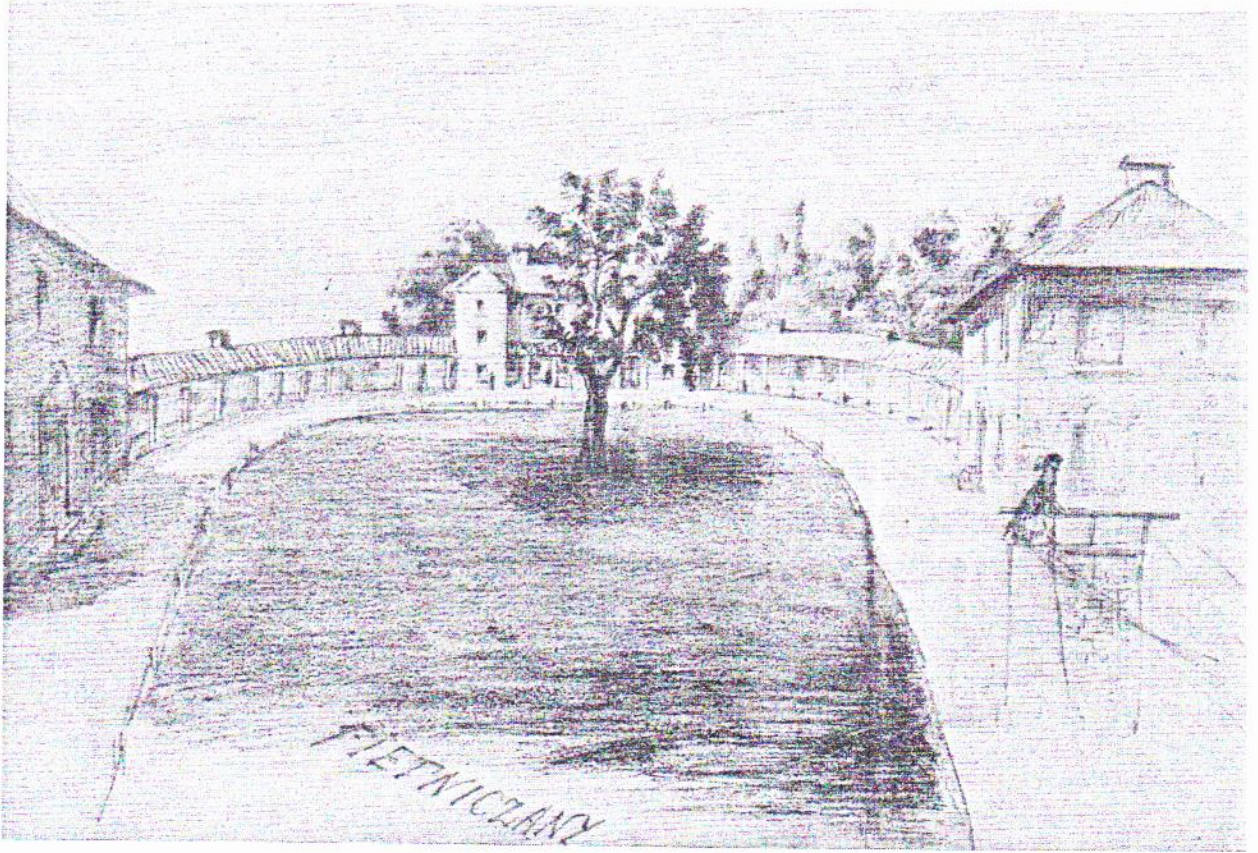
М 1:10000

План м. В

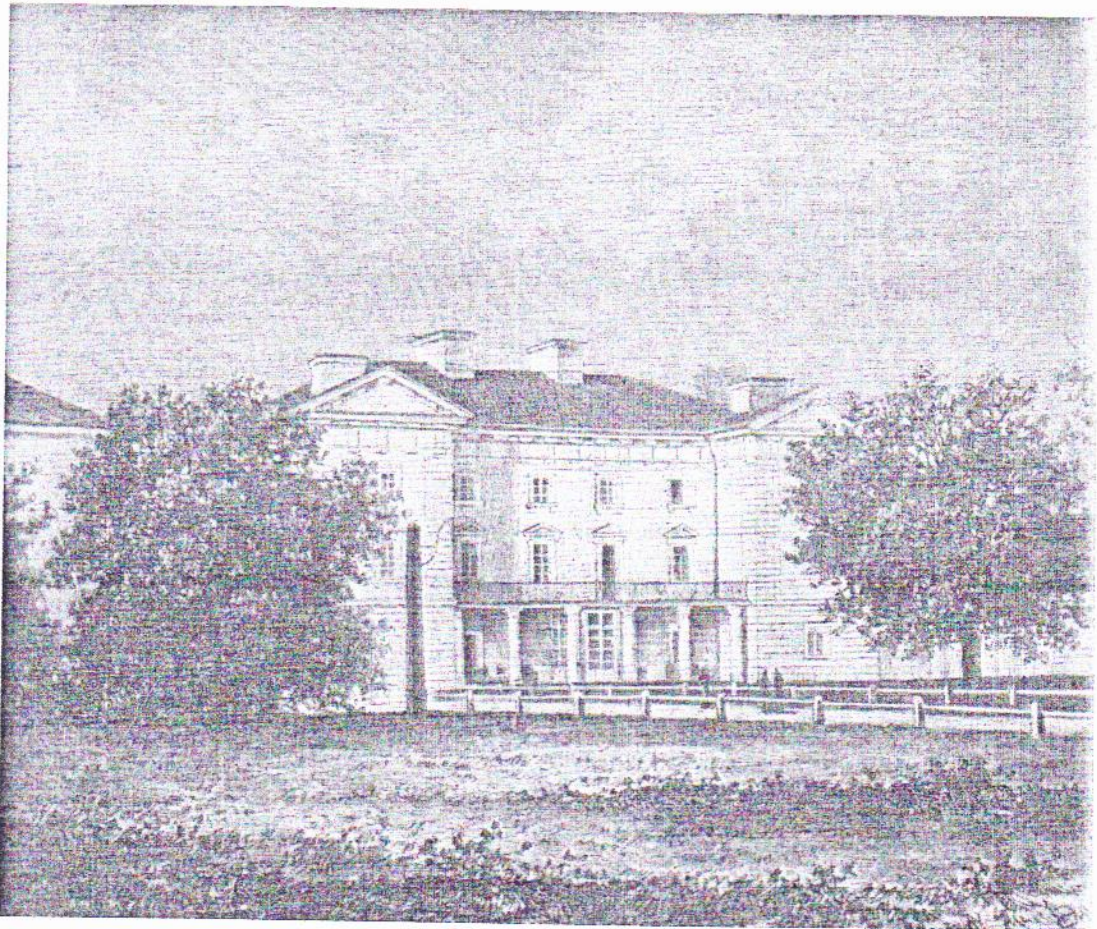
ница 1943 р.

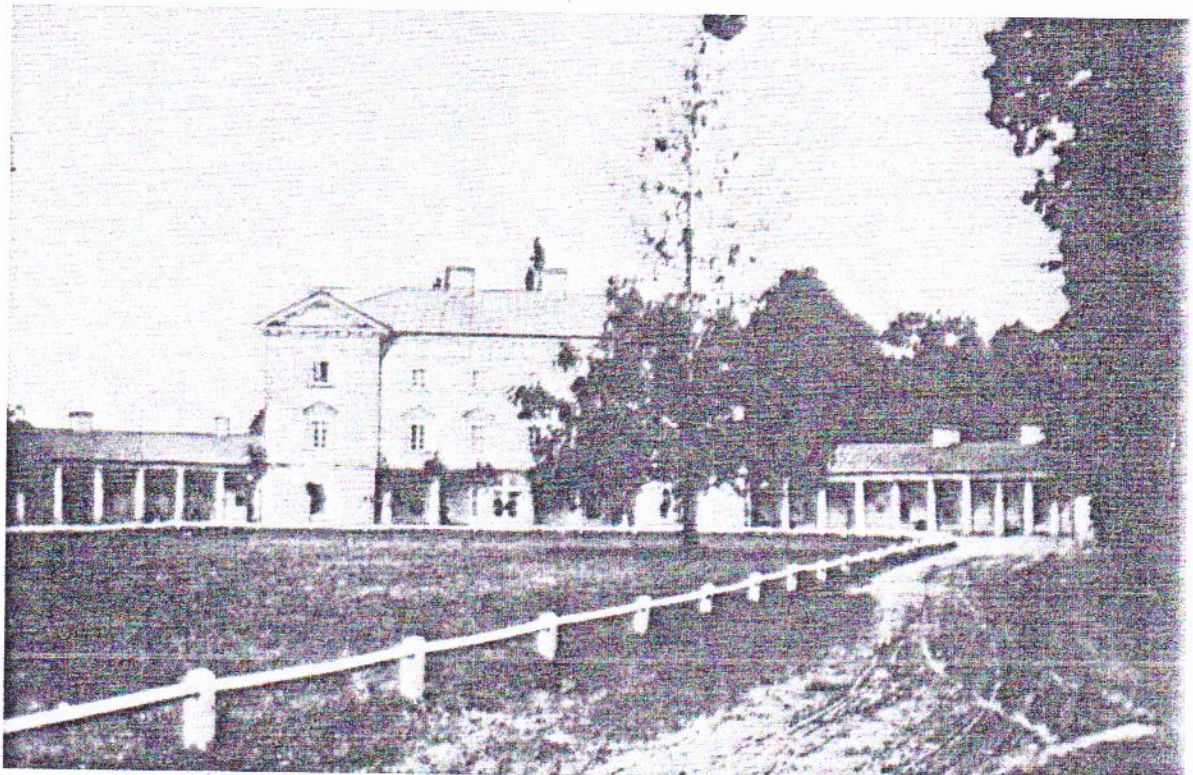
1. П'ятничани. Загальний вигляд замку I половини XIX ст.
згідно з малюнком з колекції Чарторизьких у Кракові

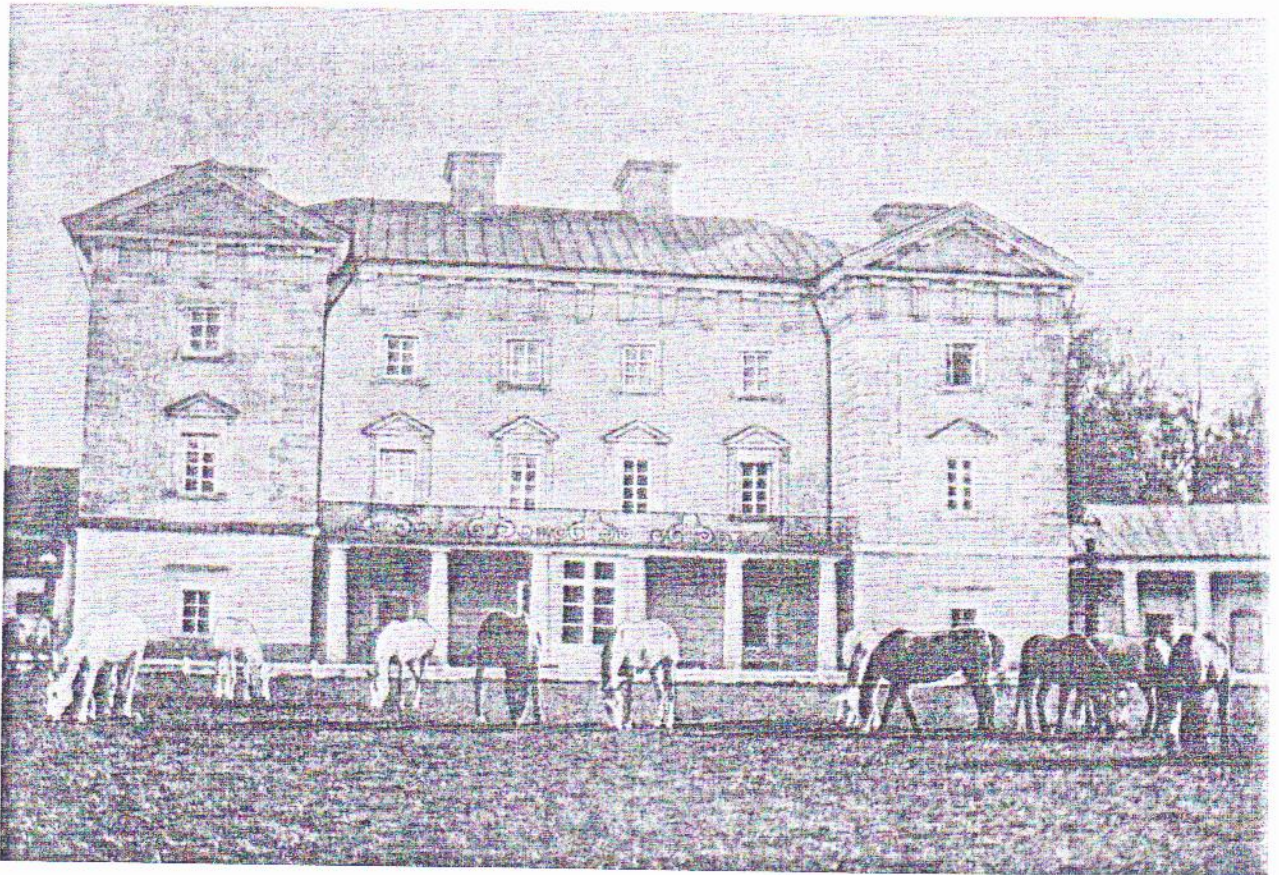
2. П'ятничани. Загальний вигляд замку.
Літографія Наполеона Орди. 70-80 рр. XIX ст..

3. П'ятничани. Вид головного корпусу замку.
Фото з журналу «Tygodnik Ilustrovany» 1880 р.

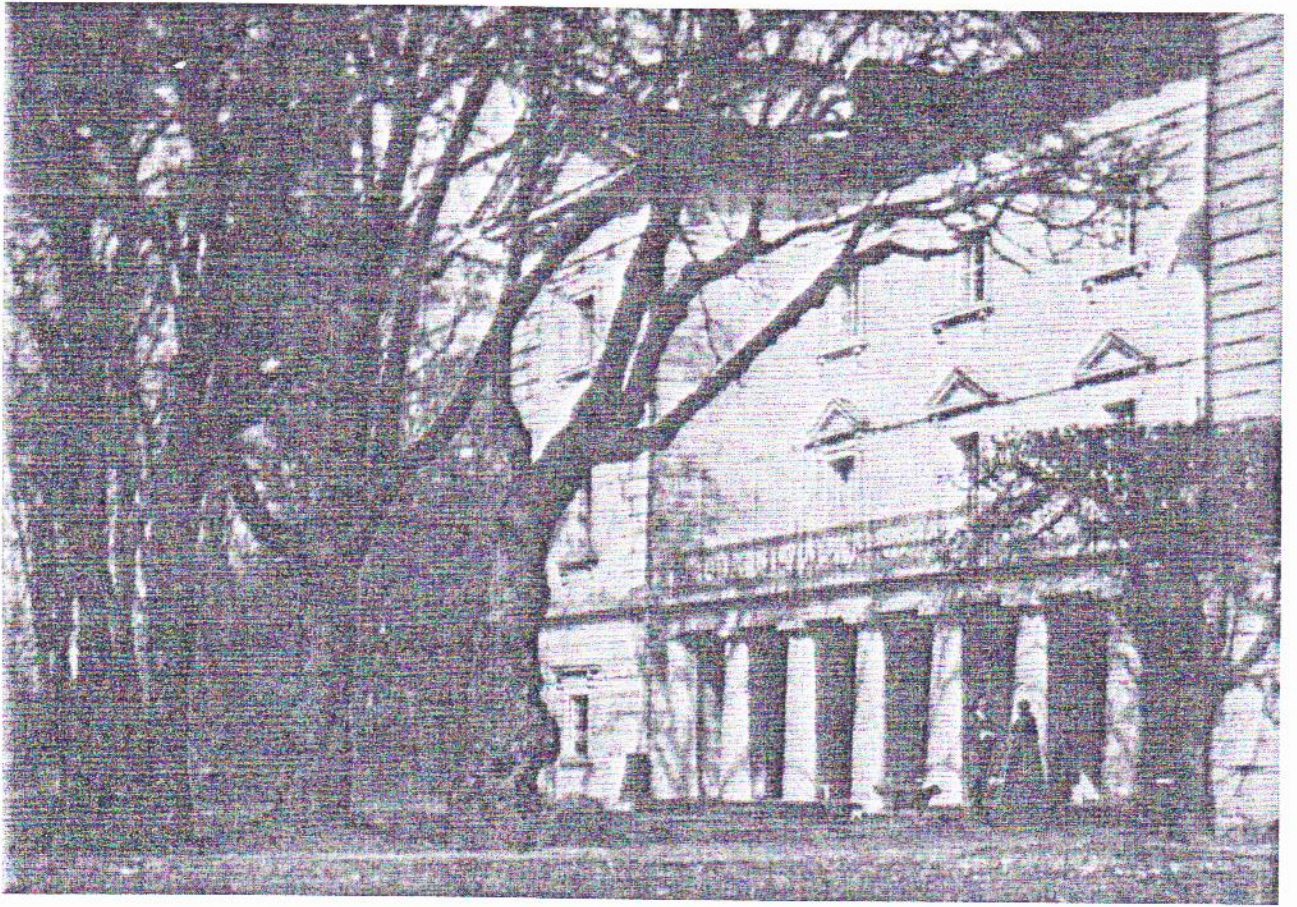
4. П'ятничани. Загальний вигляд замку. 1914р.

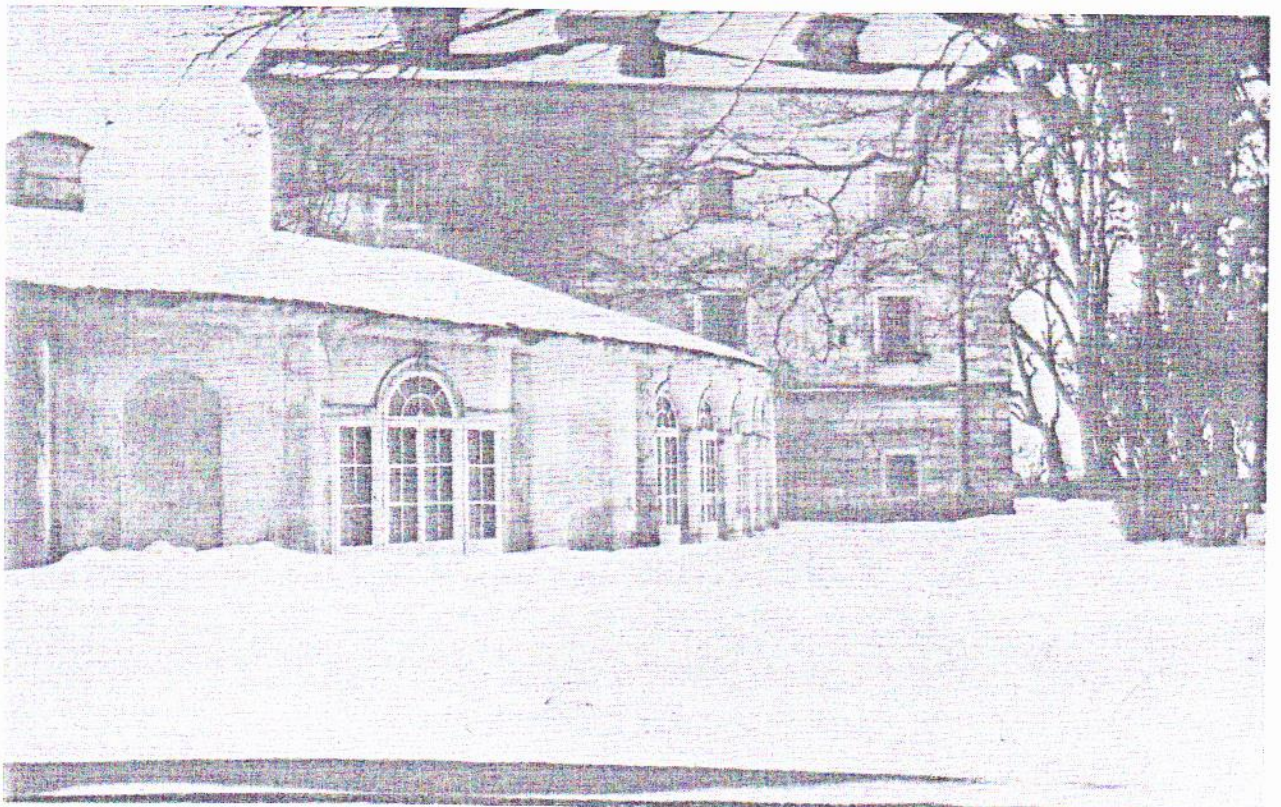
5. П'ятничани. Центральна частина замку. 1914р.

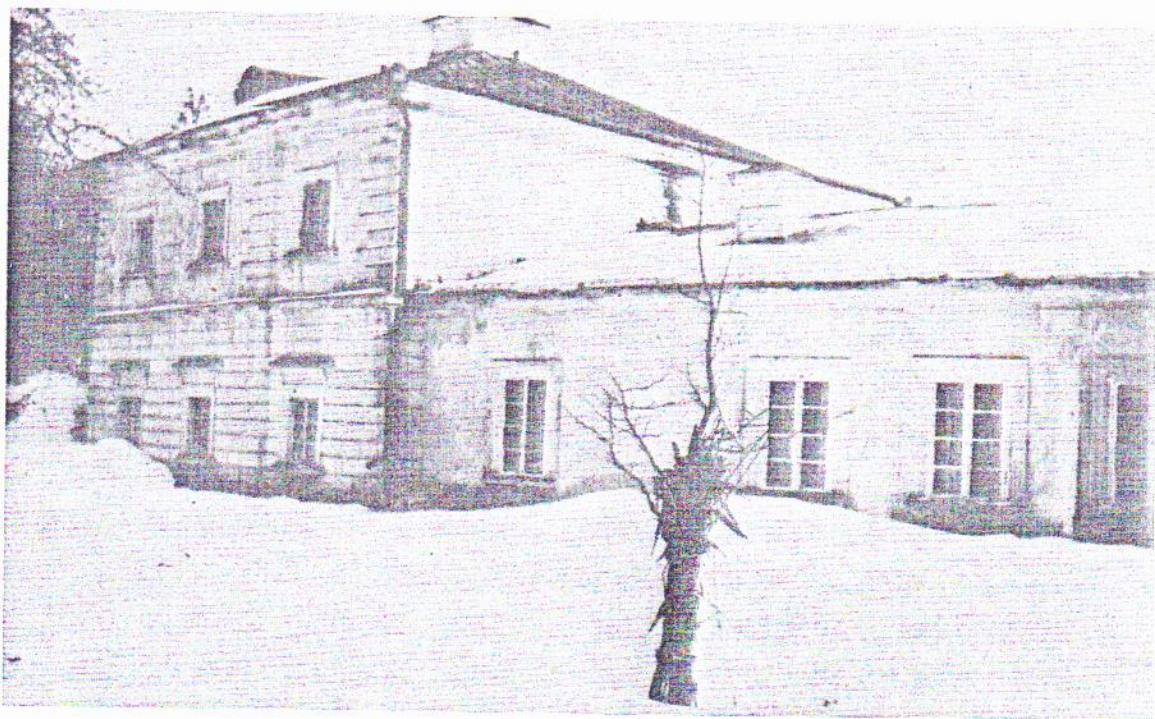
6. П'ятничани. Фрагмент замку після погрому (ліве бічне крило). 1917р.

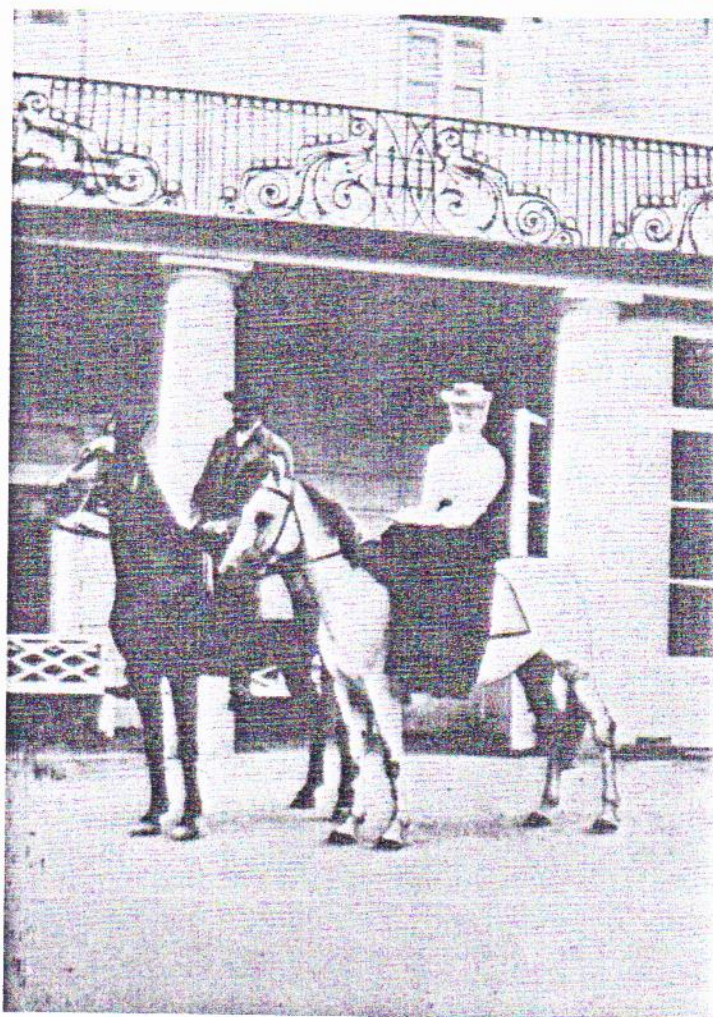
7. П'ятничани. Головний корпус замку з боку парку. Близько 1914р.

8. П'ятничани. Правий бічний фасад палацу з фрагментом галереї з боку парку. Близько 1914р.

9. П'ятничани. Правий павільйон та фрагмент галереї з боку парку.
Близько 1914р.

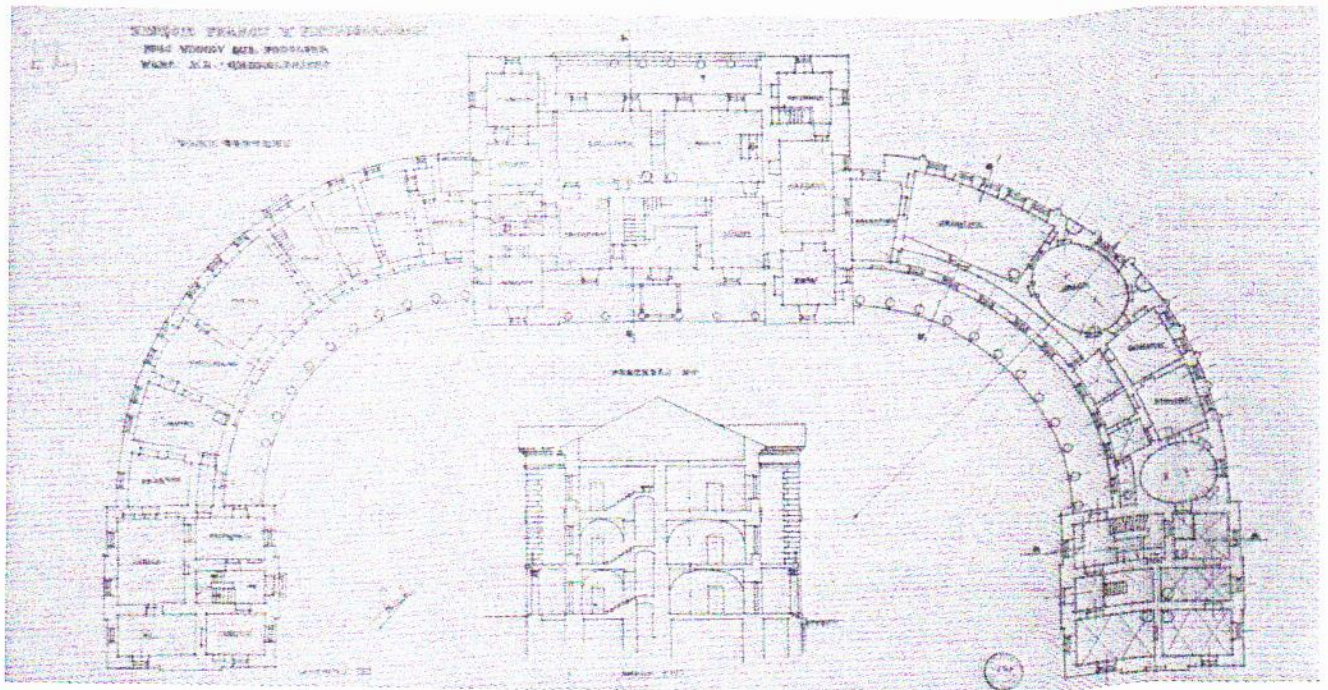

10. П'ятничани. Фронтальний портик. Близько 1914р.

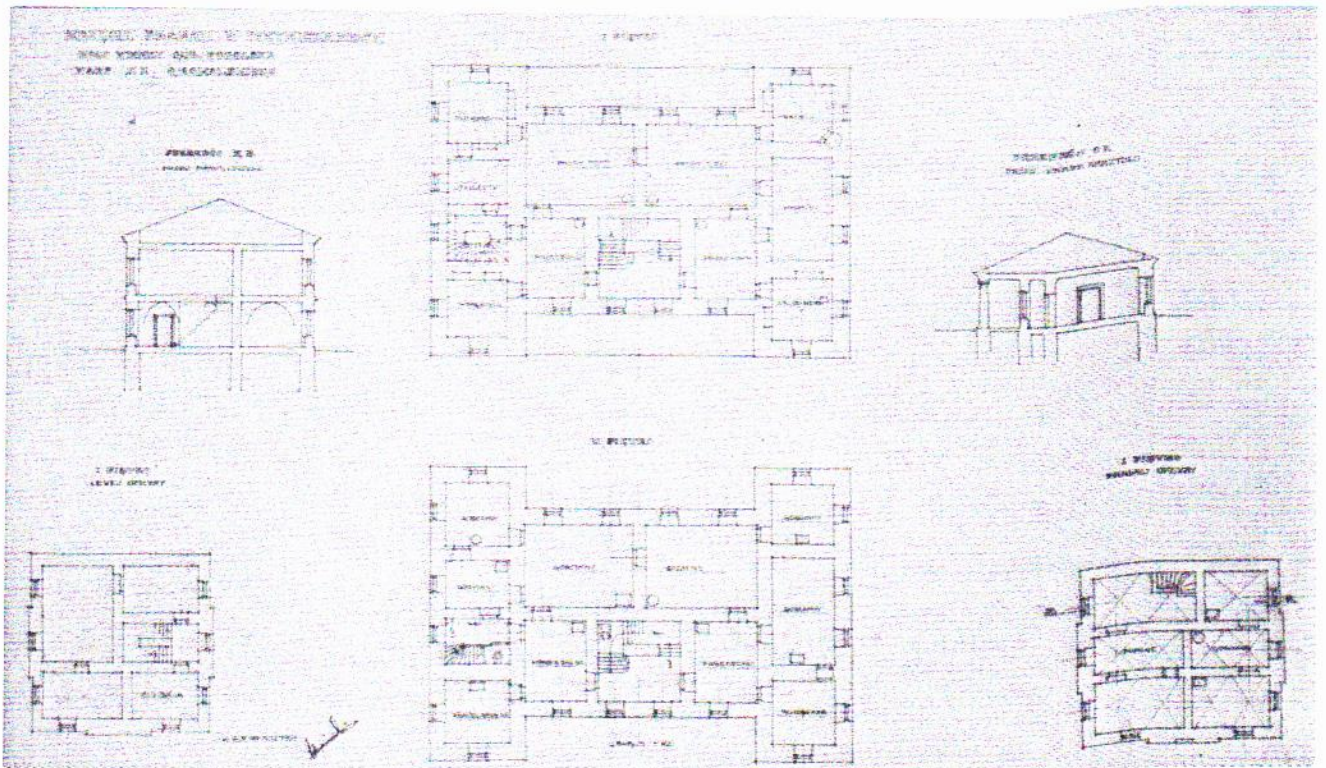

11. П'ятничани.

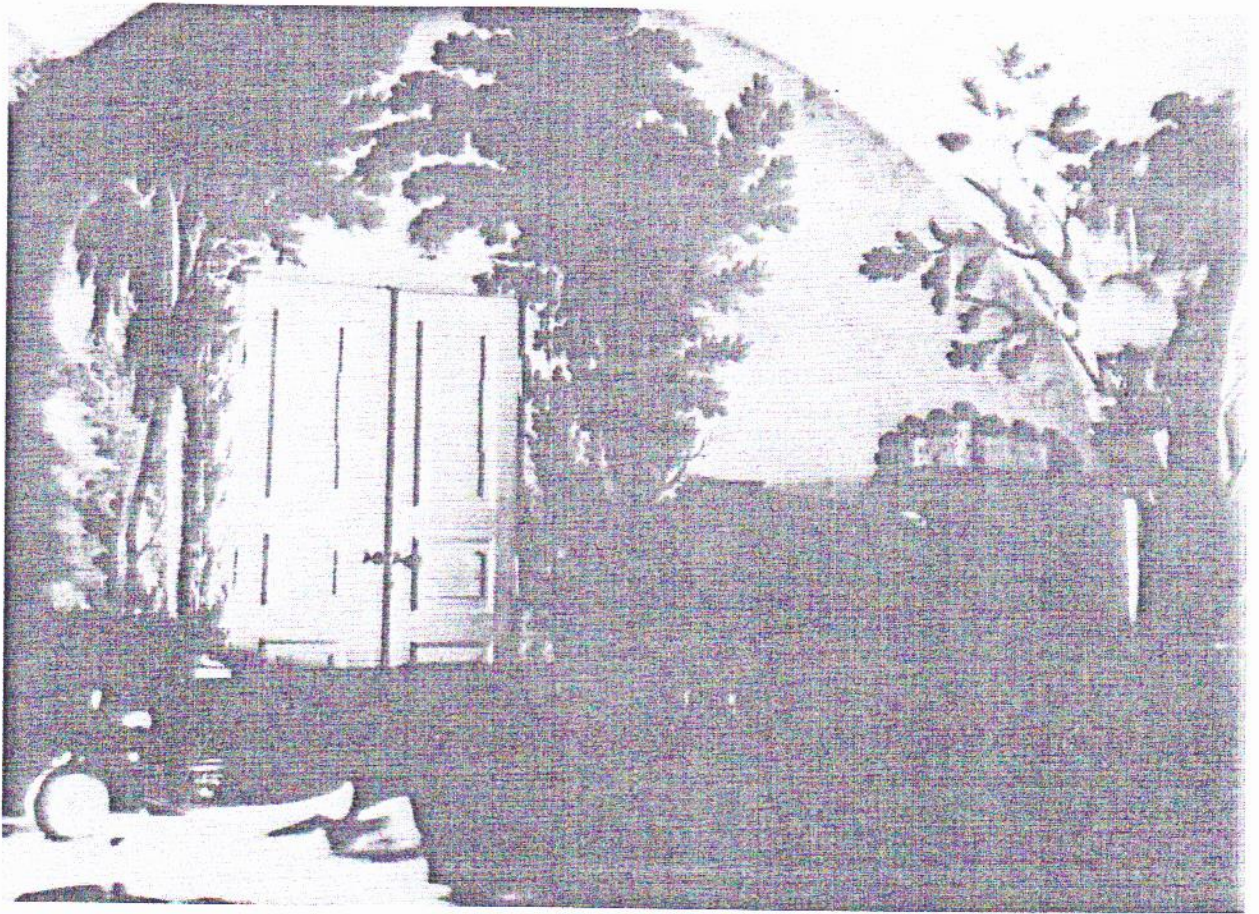
Тадеуш Грохольський зі своєю дружиною Софією на балконі замку.
Близько 1914р.

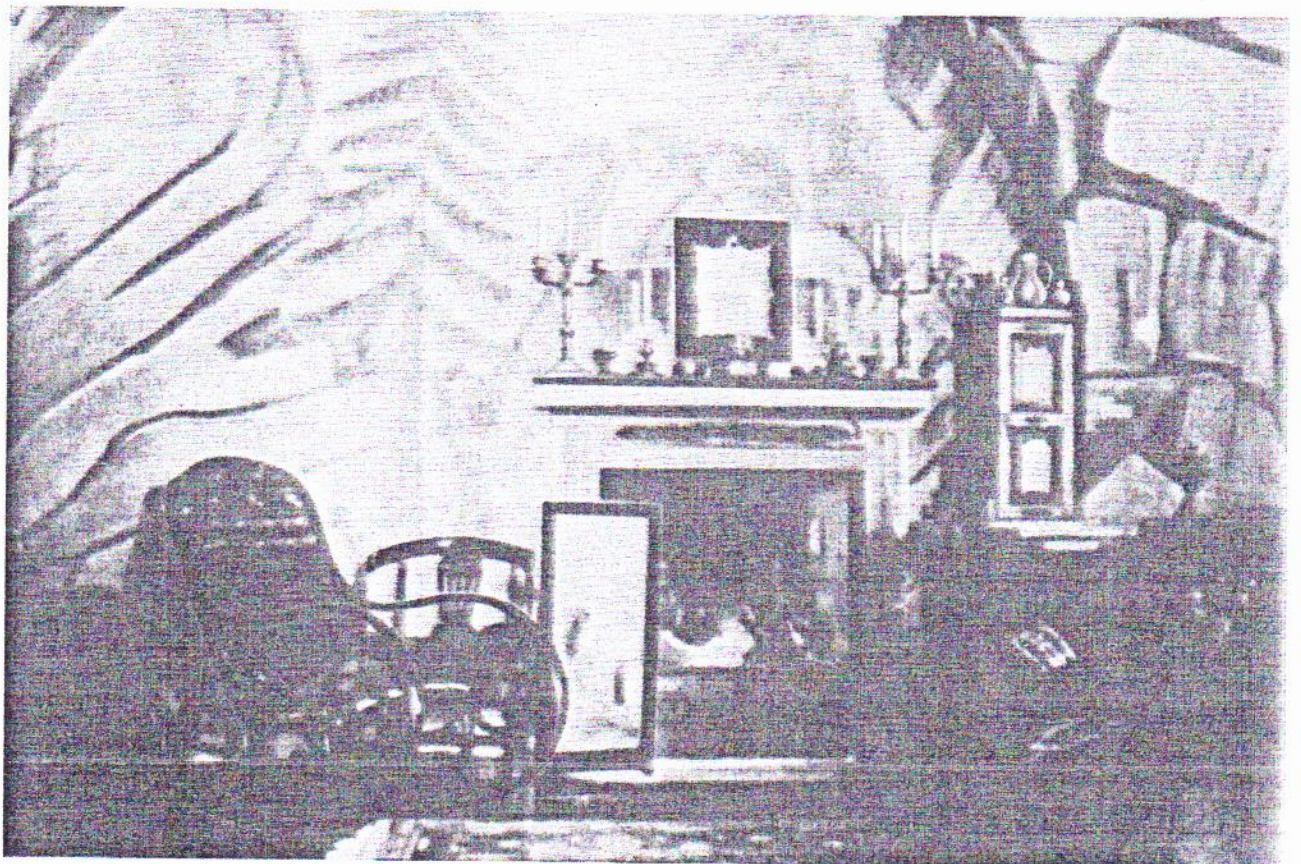
12. П'ятничани. План партеру замку. 1905р.

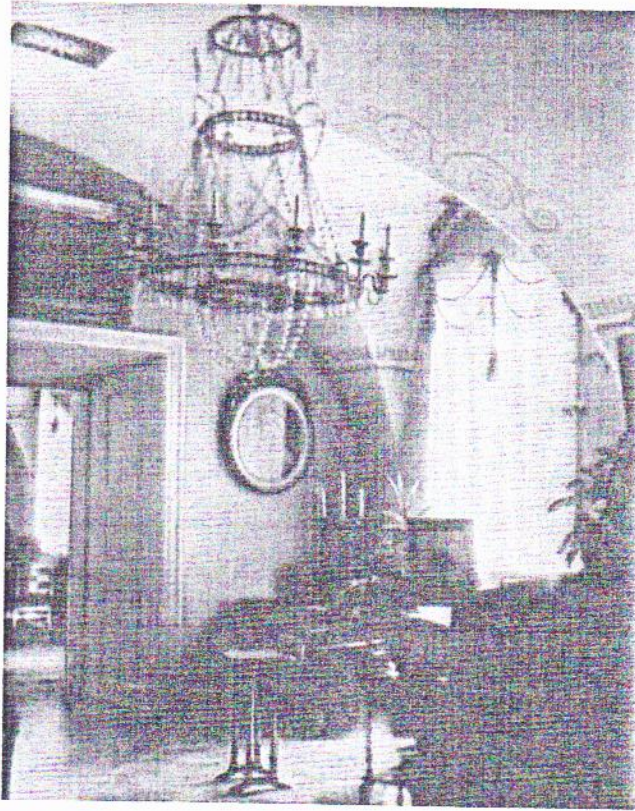
13. П'ятничани. План першого та другого поверху замку. 1905.

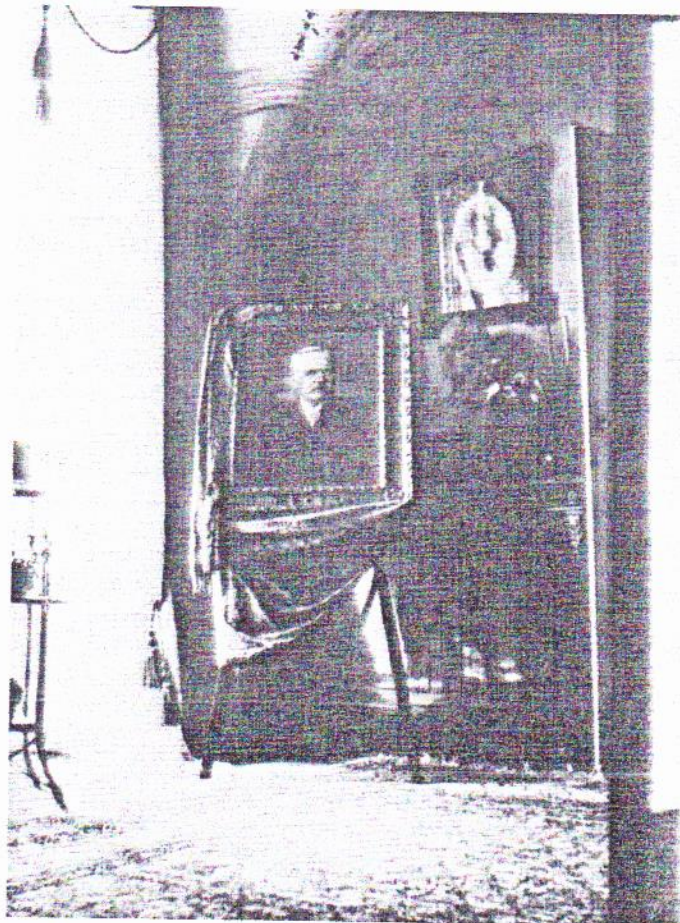
14. П'ятничани. Фрагмент «Чорного» салону. Інтер'єр. Близько 1914р.

15. П'ятничани. Камін в «Чорному» салоні. Інтер'єр. Близько 1914р.

16. П'ятничани.
Фрагмент «Попелястого» салону. Інтер'єр. Близько 1914р.

17. П'ятничани. Фрагмент «Жовтого» салону. Інтер'єр. Близько 1914р.

18. П'ятничани. Інтер'єр. Одна із спальних кімнат з характерною піччю.
Близько 1914р.

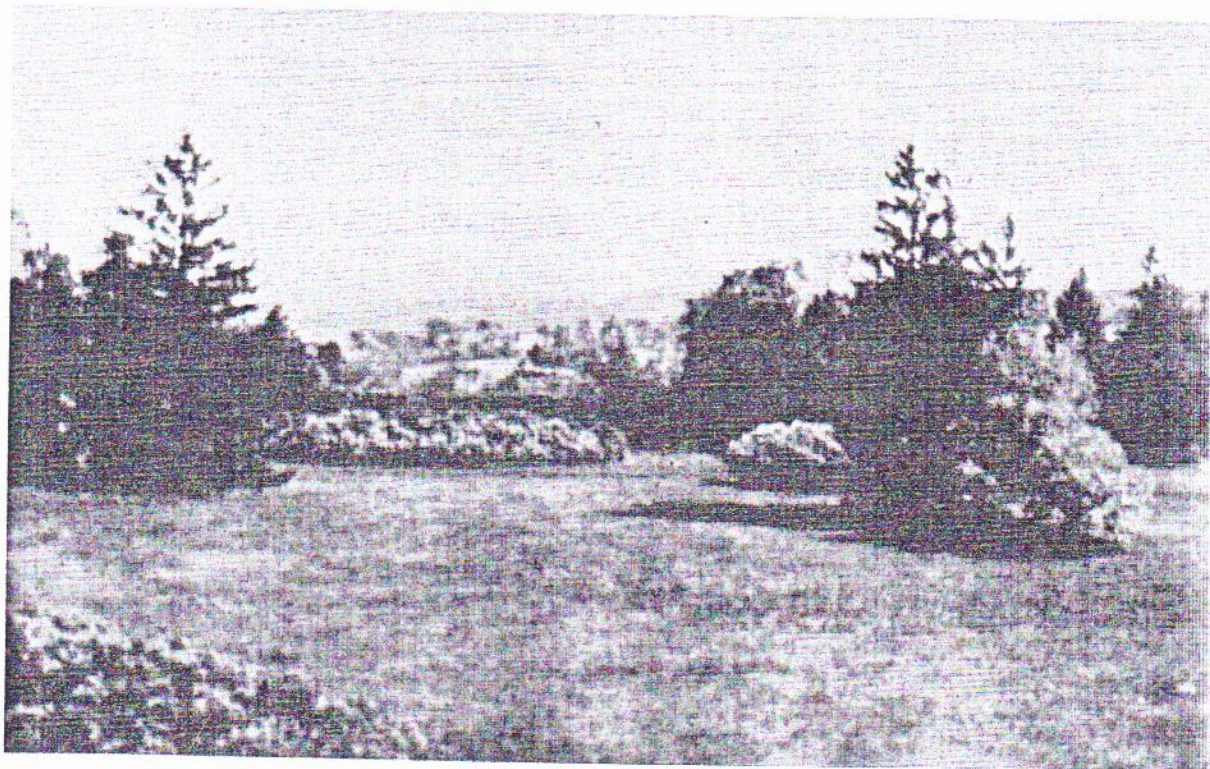
19. П'ятничани. В'їзна «королівська» аля. Близько 1914р.

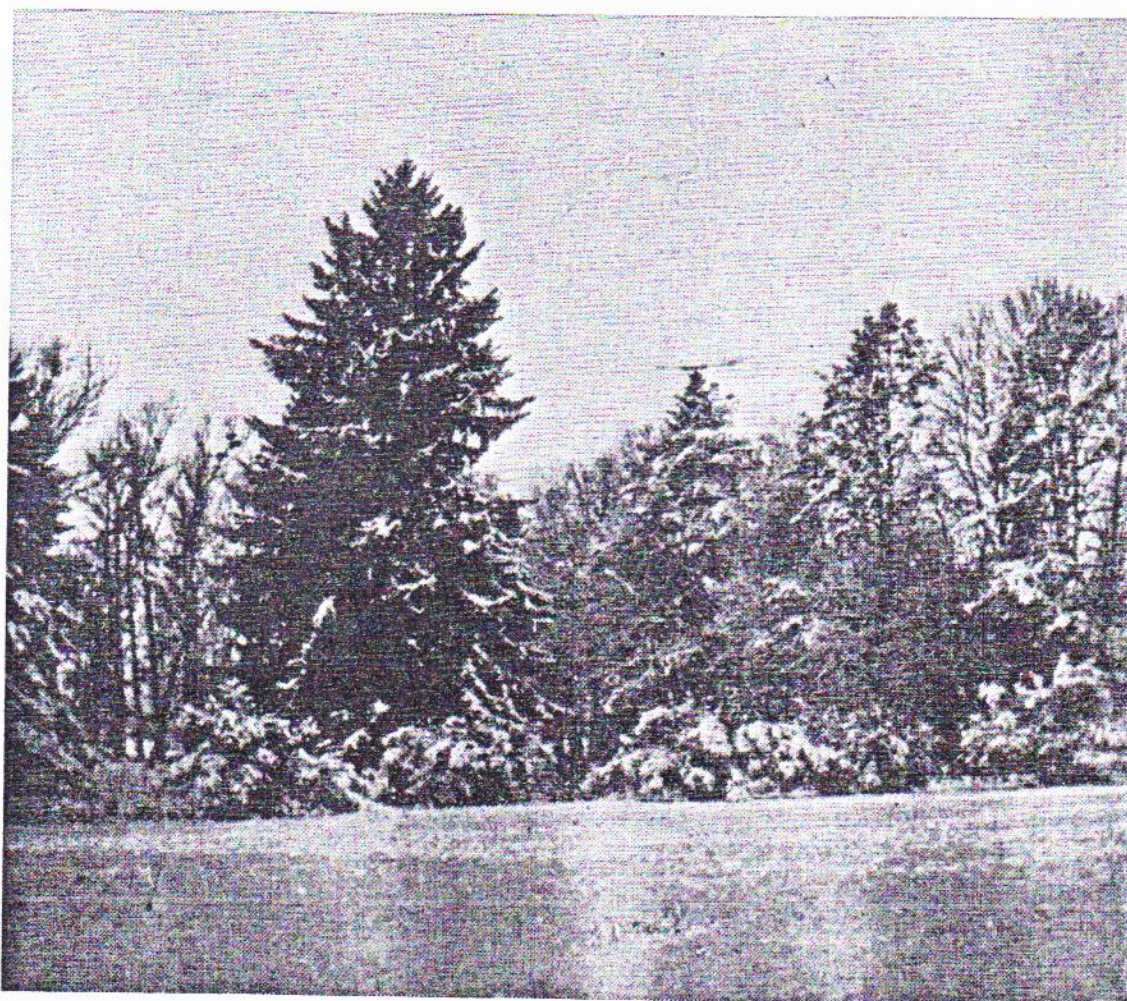
20. П'ятничани. Фрагмент парку за замком. Близько 1914р.

21. П'ятничани. Фрагмент парку. Близько 1914р.

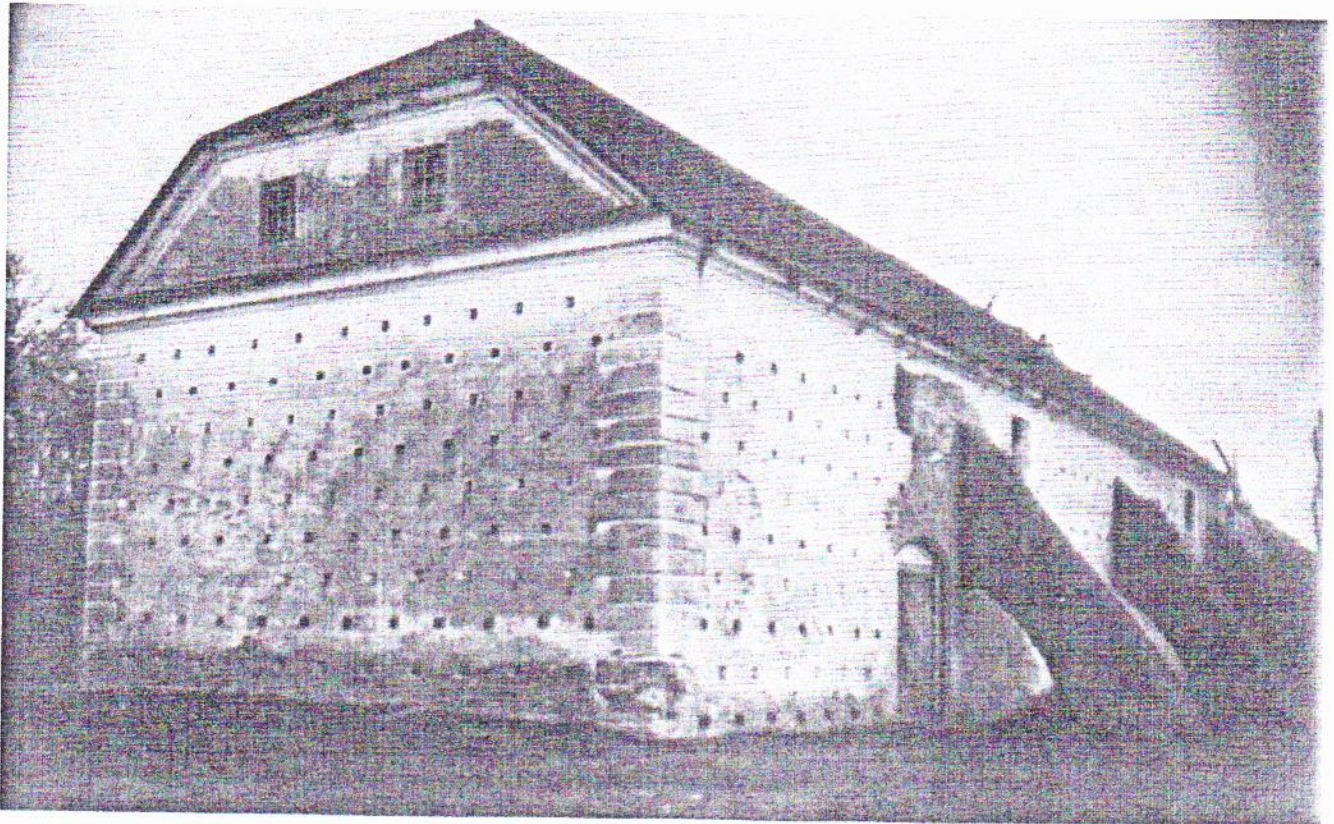
22. П'ятничани. Фрагмент парку. Близько 1914р.

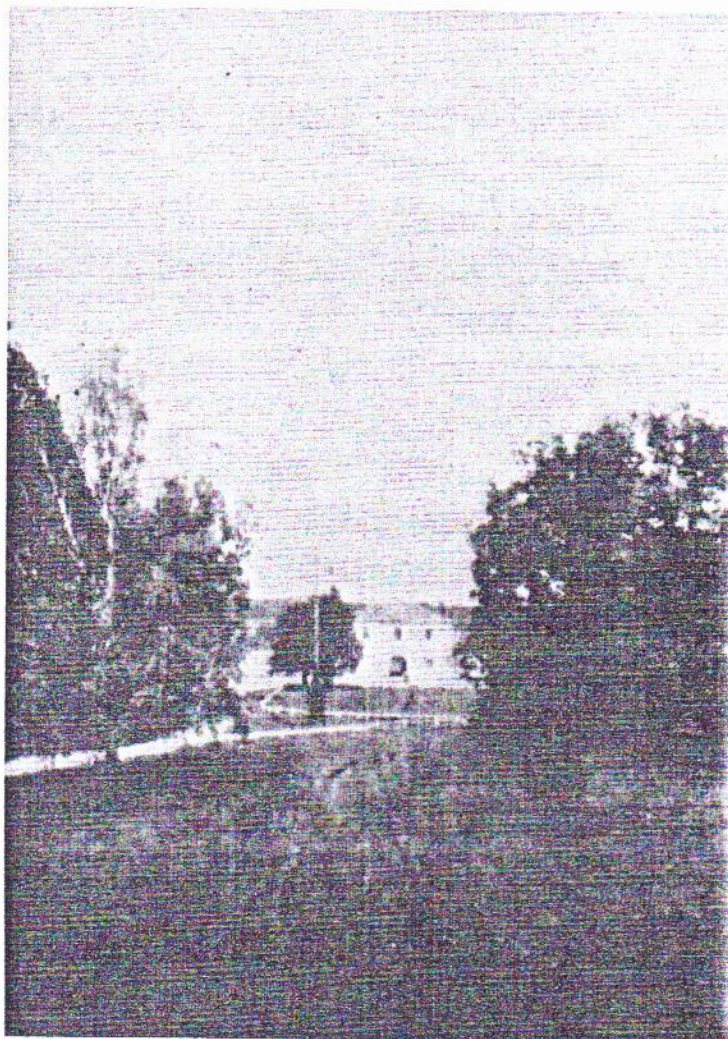
23, П'ятничани. Фрагмент парку. Зима. Близько 1914р.

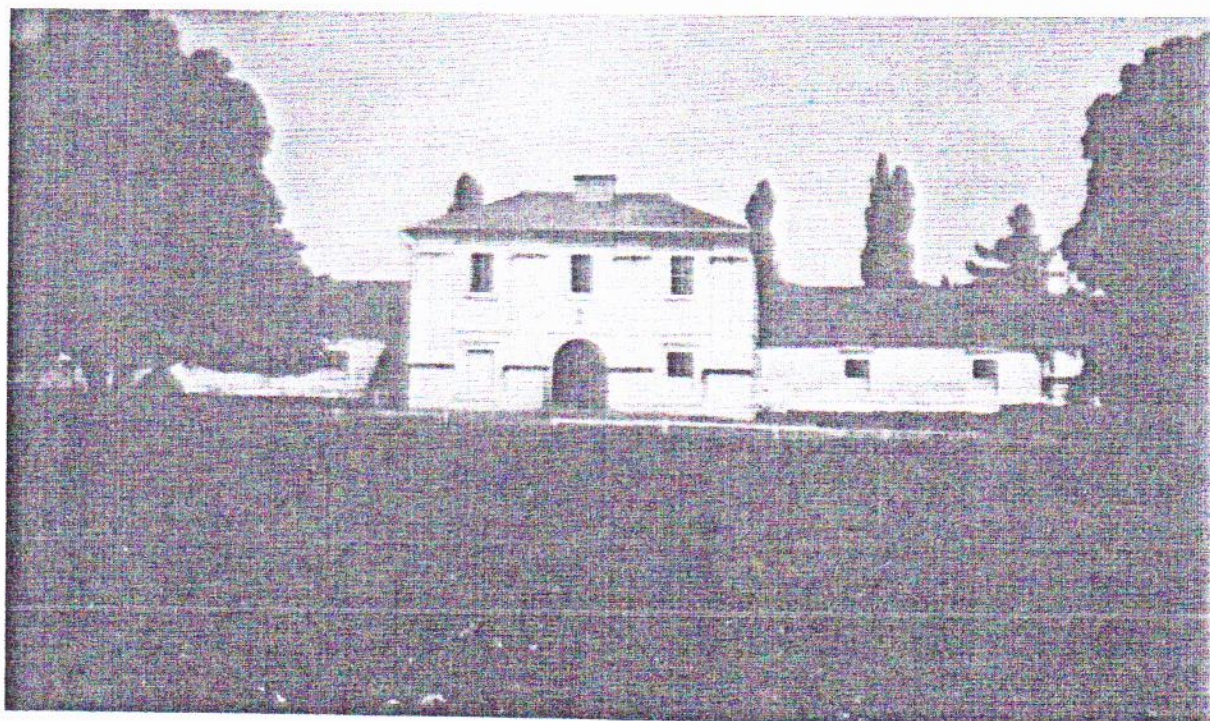
24. П'ятничани. Лані на Звіринцю. Близько 1914 р.

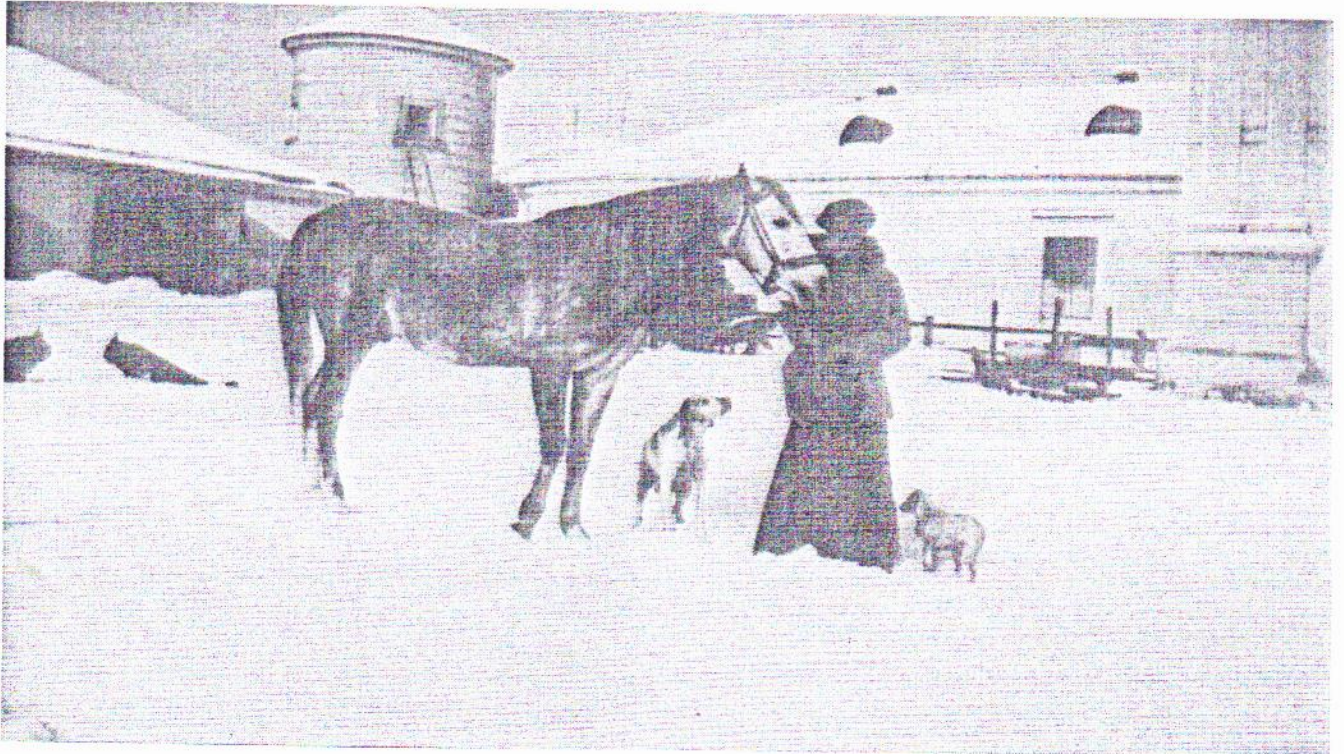
25. П'ятничани. Комора. 70-ті рр. XVIII ст. Близько 1914р.

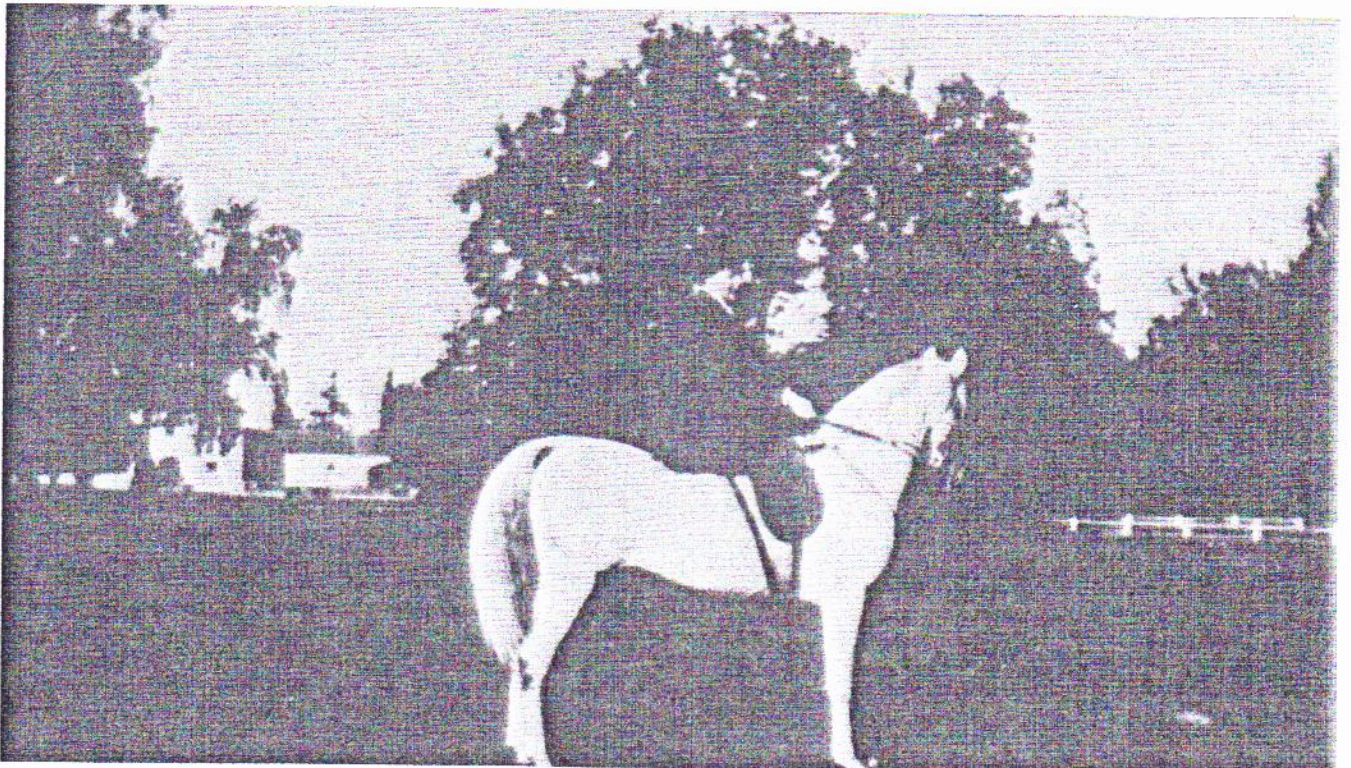
26. П'ятничани. Вигляд на стайню. Близько 1914р.

27. П'ятничани. Стайня. Близько 1914р.

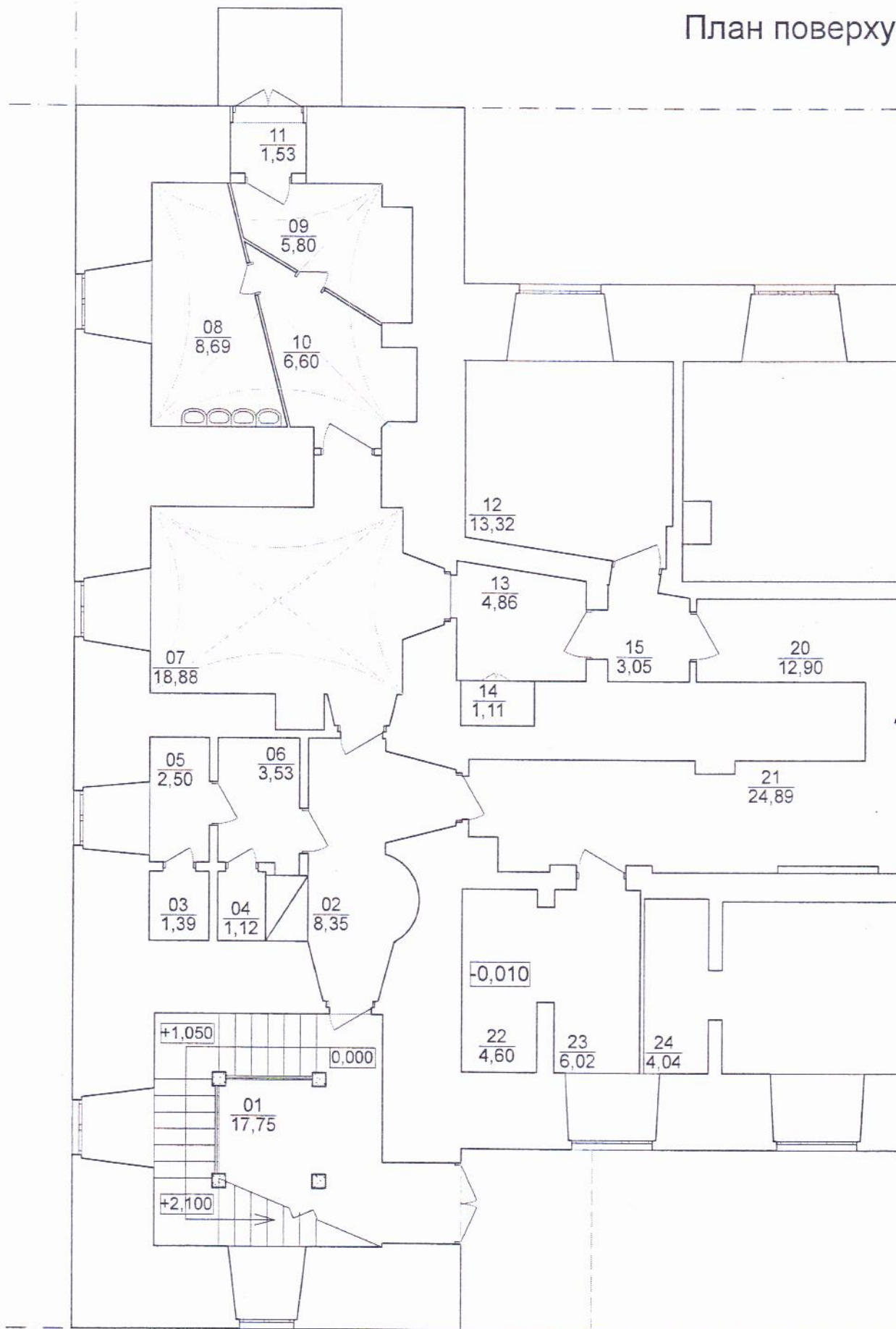
28. П'ятничани. Фрагмент стайні та башти (голуб'ятня). Близько 1914р.

29. П'ятничани. Вигляд на стайню. Графиня Марія Грохольська.
Близько 1914р.

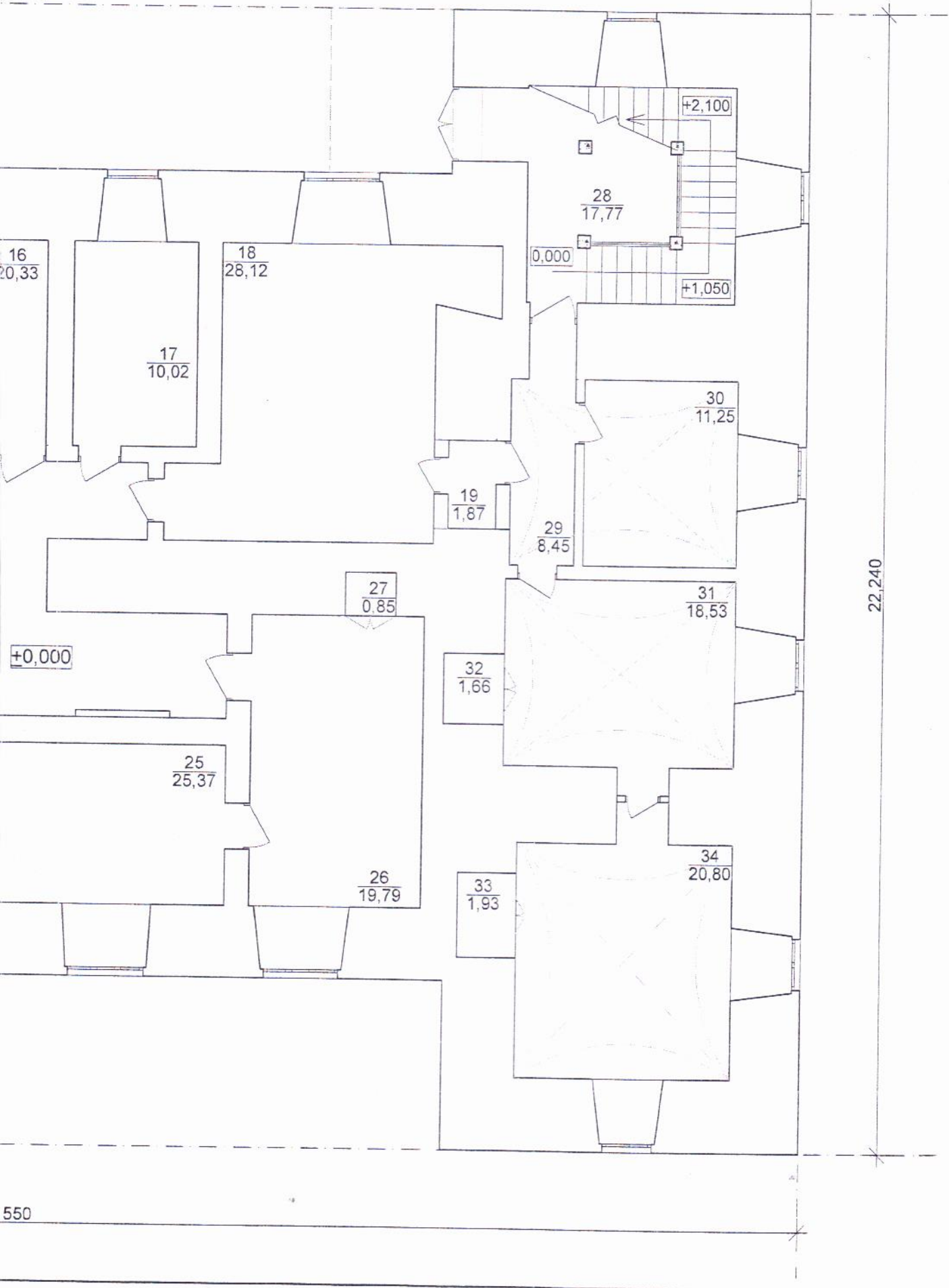
Палац (Адміністрацыйны)

План паверхні

ративний корпус)

на відм. +0,000

Палац (Адміністрація)

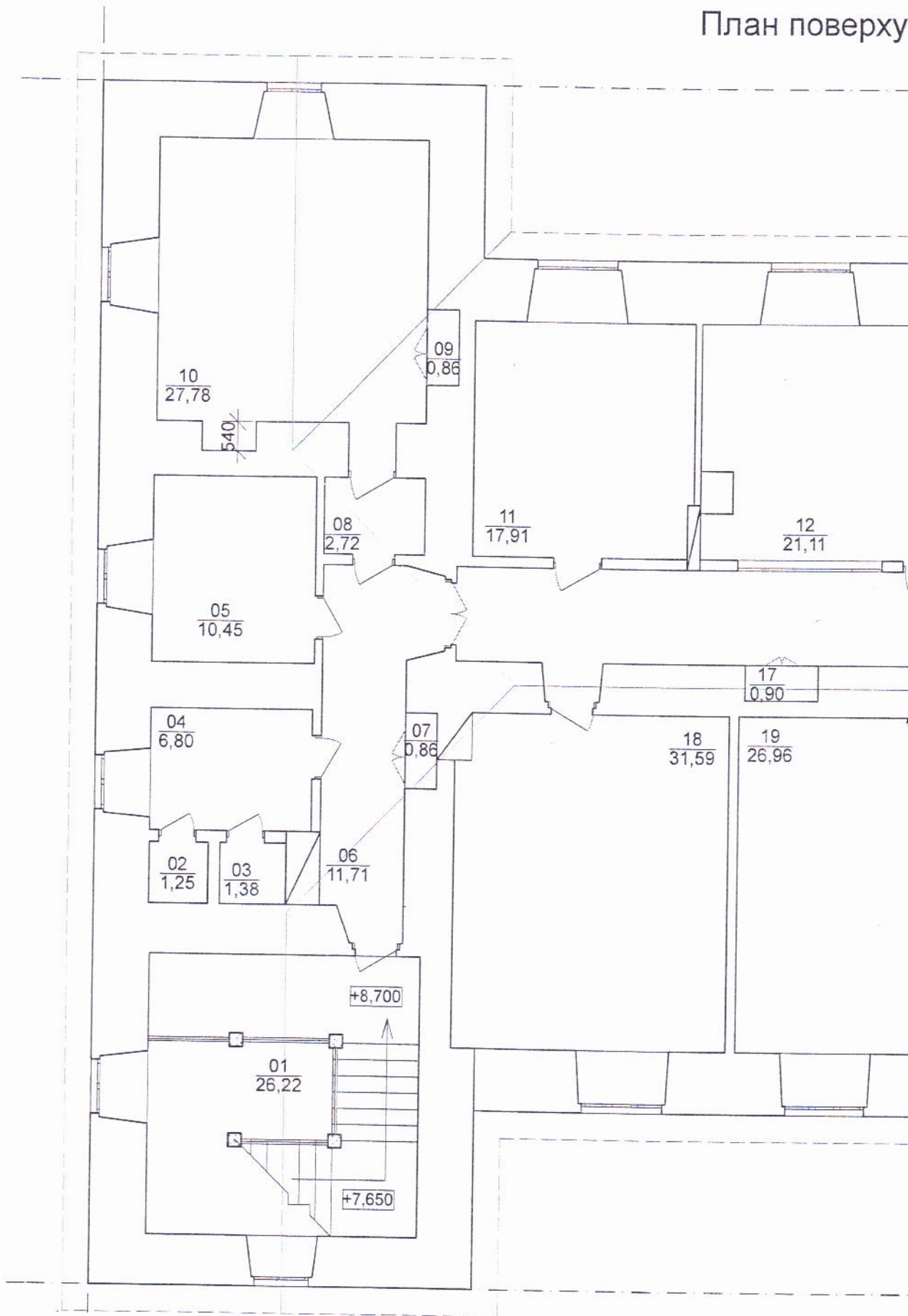
Експлікація приміщень

№ п/п	Назва приміщення	Площа (м2)	Пр
01	Сходова клітка	17,75	
02	Коридор	8,35	
03	Туалет	1,39	
04	Туалет	1,12	
05	Умивальня	2,50	
06	Умивальня	3,53	
07	Стирилізаційна	18,88	
08	Стирилізаційна	8,69	
09	Стирилізаційна	5,68	
10	Стирилізаційна	6,21	
11	Тамбур	1,53	
12	Кабінет	13,32	
13	Кімната головної медичної сестри	4,86	
14	Комора	1,11	
15	Коридор	3,05	
16	Кабінет заступника головного лікаря	20,33	
17	Кабінет головного бухгалтера	10,02	
18	Бухгалтерія	28,12	
19	Тамбур	1,87	
20	Коридор	12,90	

ративний корпус)

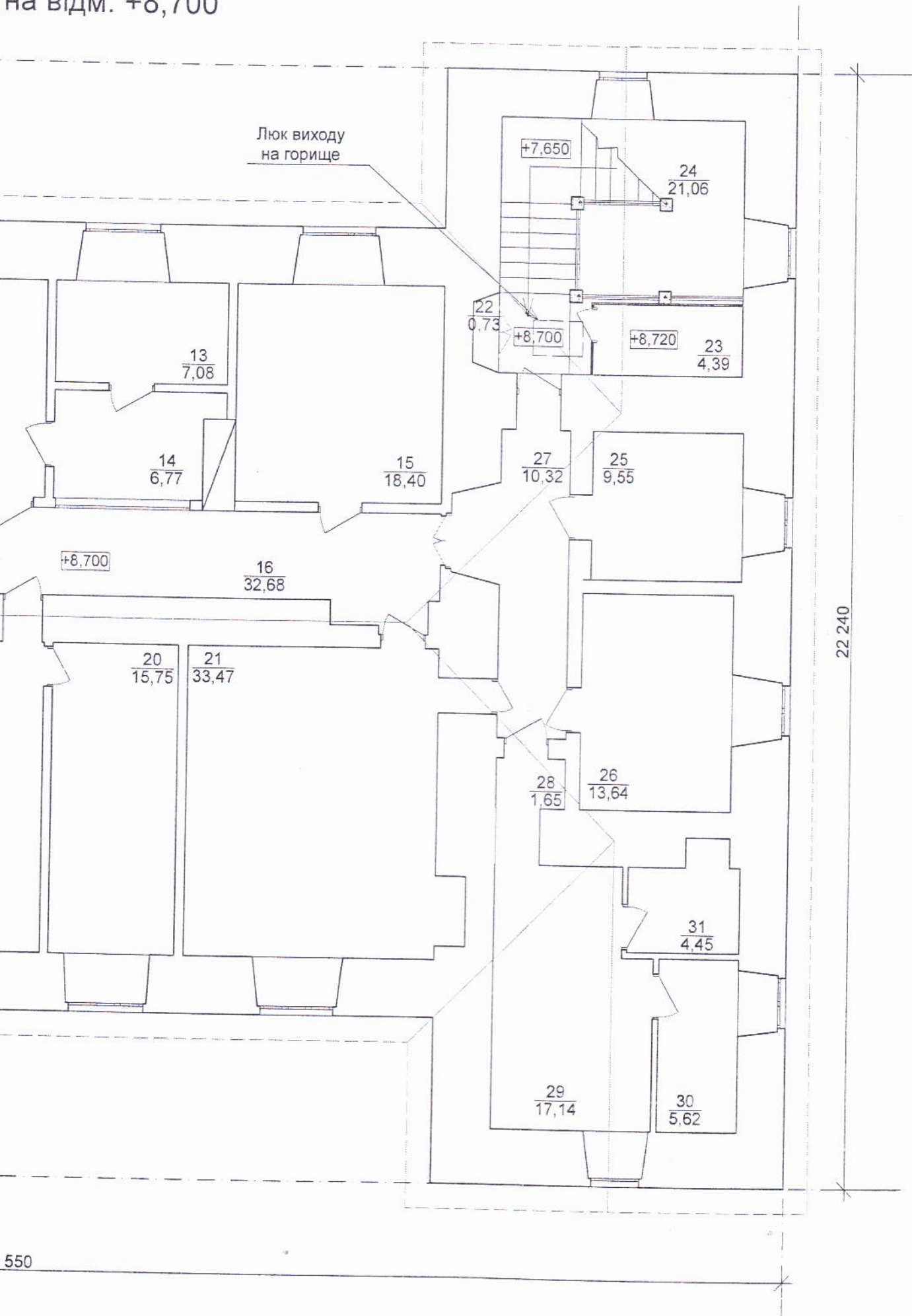
ценя на відм. +0,000

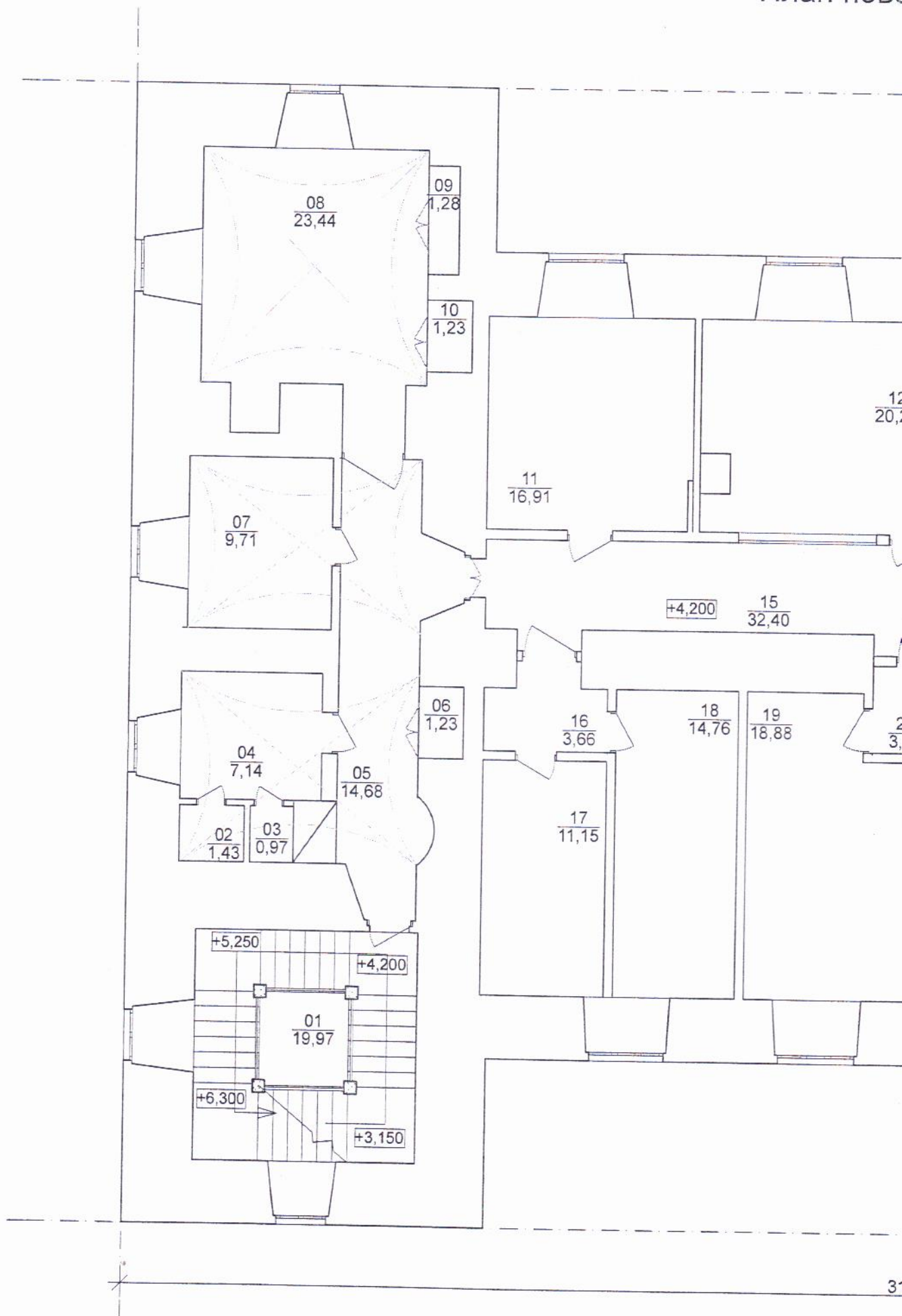
Примітка	№ п/п	Назва приміщення	Площа (м2)	Примітка
	21	Коридор	24,89	
	22	Кабінет	4,60	
	23	Кабінет	6,02	
	24	Кімната відпочинку	4,04	
	25	Кабінет	25,37	
	26	Приймальня головного лікаря	19,79	
	27	Комора	0,85	
	28	Сходова клітка	17,77	
	29	Коридор	8,45	
	30	Кабінет	11,25	
	31	Кабінет	18,53	
	32	Комора	1,66	
	33	Комора	1,93	
	34	Організаційно-методичний кабінет	20,80	
			337,16 м2	

тративний корпус)

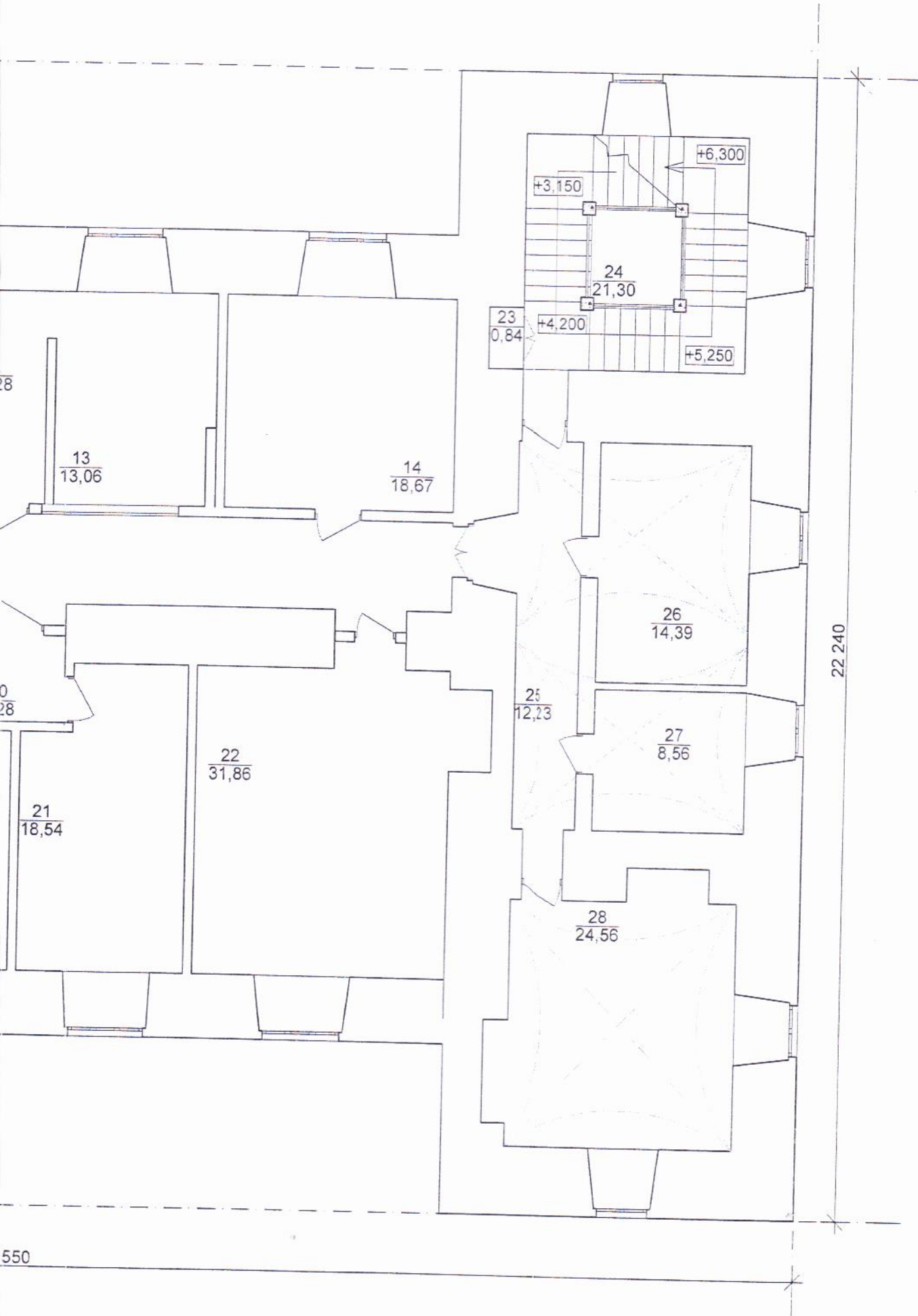
на відм. +8,700

Адміністративний корпус)

Верху на відм. +4,200

Палац (Адміністративний корпус)

Експлікація приміщень на відм. +4,200

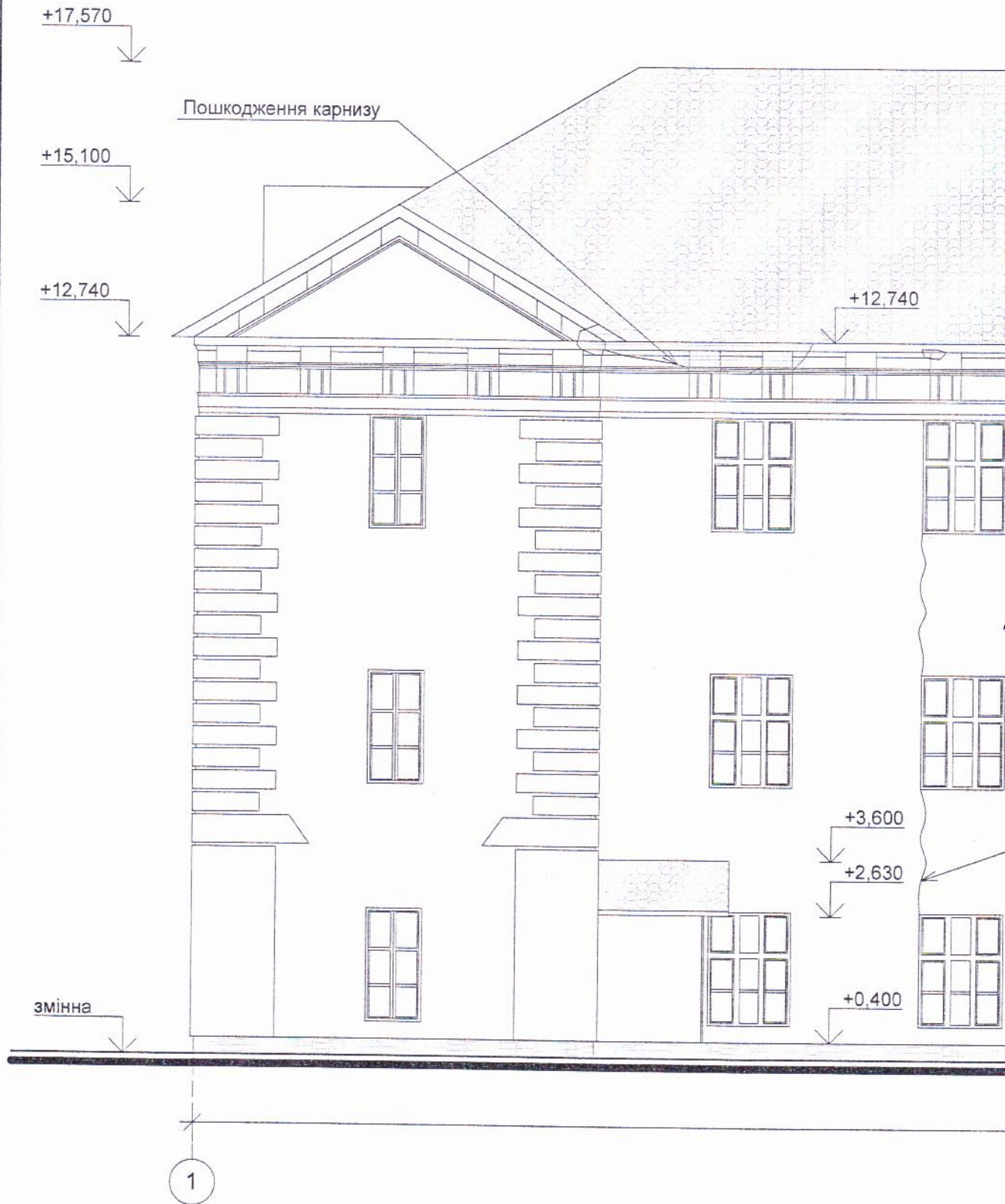
№ п/п	Назва приміщення	Площа (м2)	Примітка
01	Сходова клітка	19,97	
02	Туалет	1,43	
03	Туалет	0,97	
04	Умивальня	7,14	
05	Коридор	14,52	
06	Комора	1,23	
07	Душова	9,72	
08	Кімната	23,44	
09	Комора	1,28	
10	Комора	1,23	
11	Кімната №9	16,91	
12	Кімната №8	20,28	
13	Кімната	13,06	
14	Кімната №7	18,68	
15	Коридор	32,40	
16	Коридор	3,66	
17	Кімната №1	11,15	
18	Кімната №1а	14,76	
19	Кімната №2	18,88	
20	Коридор	3,28	
21	Кімната №3	18,54	
22	Кімната №4	31,86	
23	Комора	0,84	
24	Сходова клітка	21,30	
25	Коридор	12,23	
26	Кухня	14,39	
27	Кімната	8,56	
28	Кімната	24,56	
		366,27 м2	

Палац (Адміністративний корпус)

Експлікація приміщень на відм. +8,700

№ п/п	Назва приміщення	Площа (м2)	Примітка
01	Сходова клітка	26,22	
02	Туалет	1,25	
03	Туалет	1,38	
04	Умивальня	6,80	
05	Душова	10,45	
06	Коридор	11,71	
07	Комора	0,86	
08	Тамбур	2,72	
09	Комора	0,86	
10	Кімната	27,78	
11	Кімната №18	17,91	
12	Кімната №17	21,11	
13	Кімната	7,08	
14	Кімната	5,72	
15	Кімната №16	18,40	
16	Коридор	32,68	
17	Комора	0,90	
18	Кімната №11	31,59	
19	Кімната	26,96	
20	Кімната	15,75	
21	Кімната №13	33,47	
22	Комора	0,73	
23	Комора	4,39	
24	Сходова клітка	21,06	
25	Кімната	9,55	
26	Кімната	13,64	
27	Коридор	10,32	
28	Тамбур	1,65	
29	Кімната №14	17,14	
30	Кімната	5,62	
31	Кімната	4,45	
		390,15 м2	

Палац (Адмін

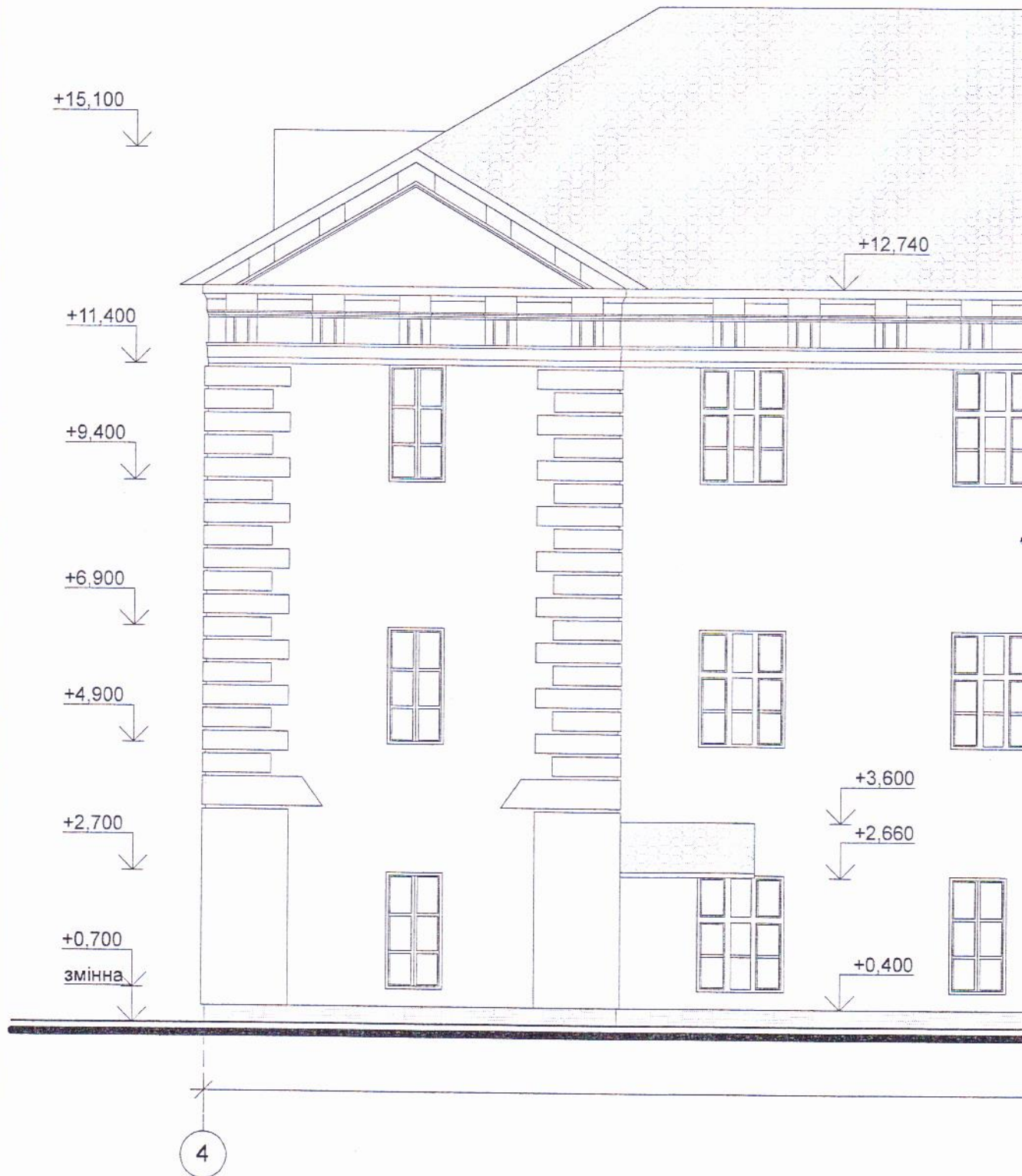
стративний корпус)

асад 1-4

Умовні позначення:

 - руйнування декоративних елементів

стративний корпус)

ад 4-1

31 550

1

+17,570

+15,100

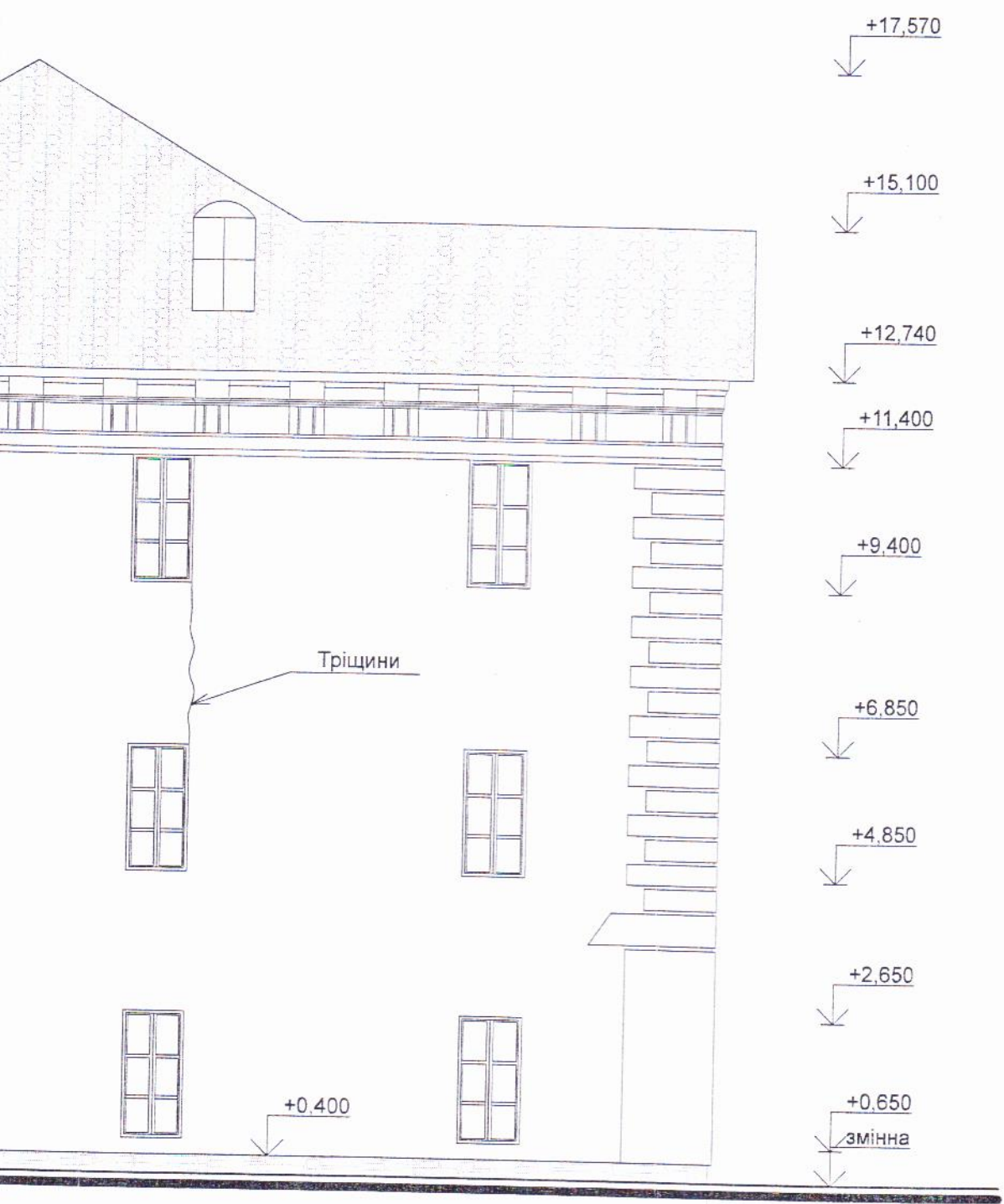
змінна

A

ративний корпус)

д А-Л

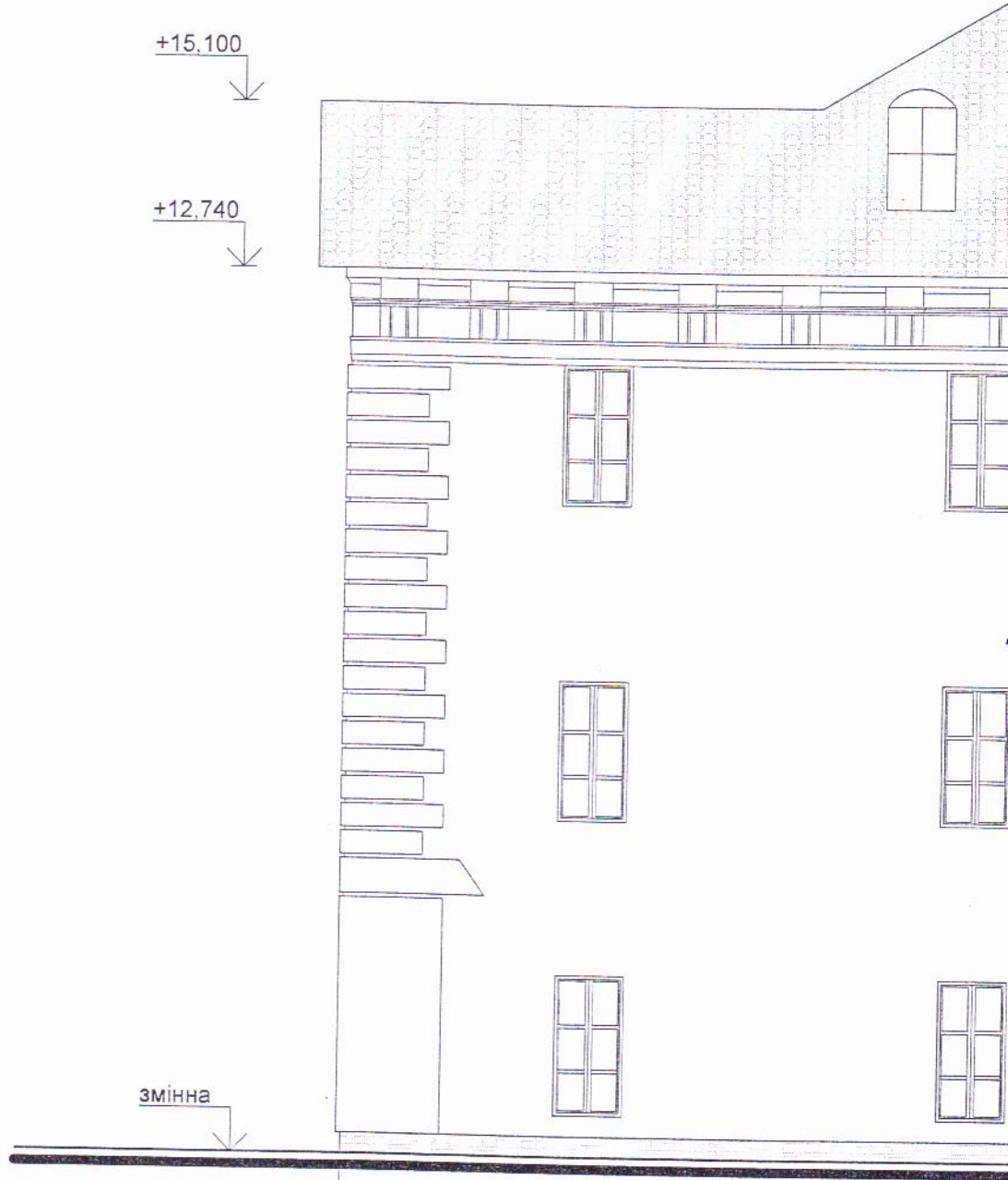
2 240

Л

+17,570
↓

+15,100
↓

+12,740
↓

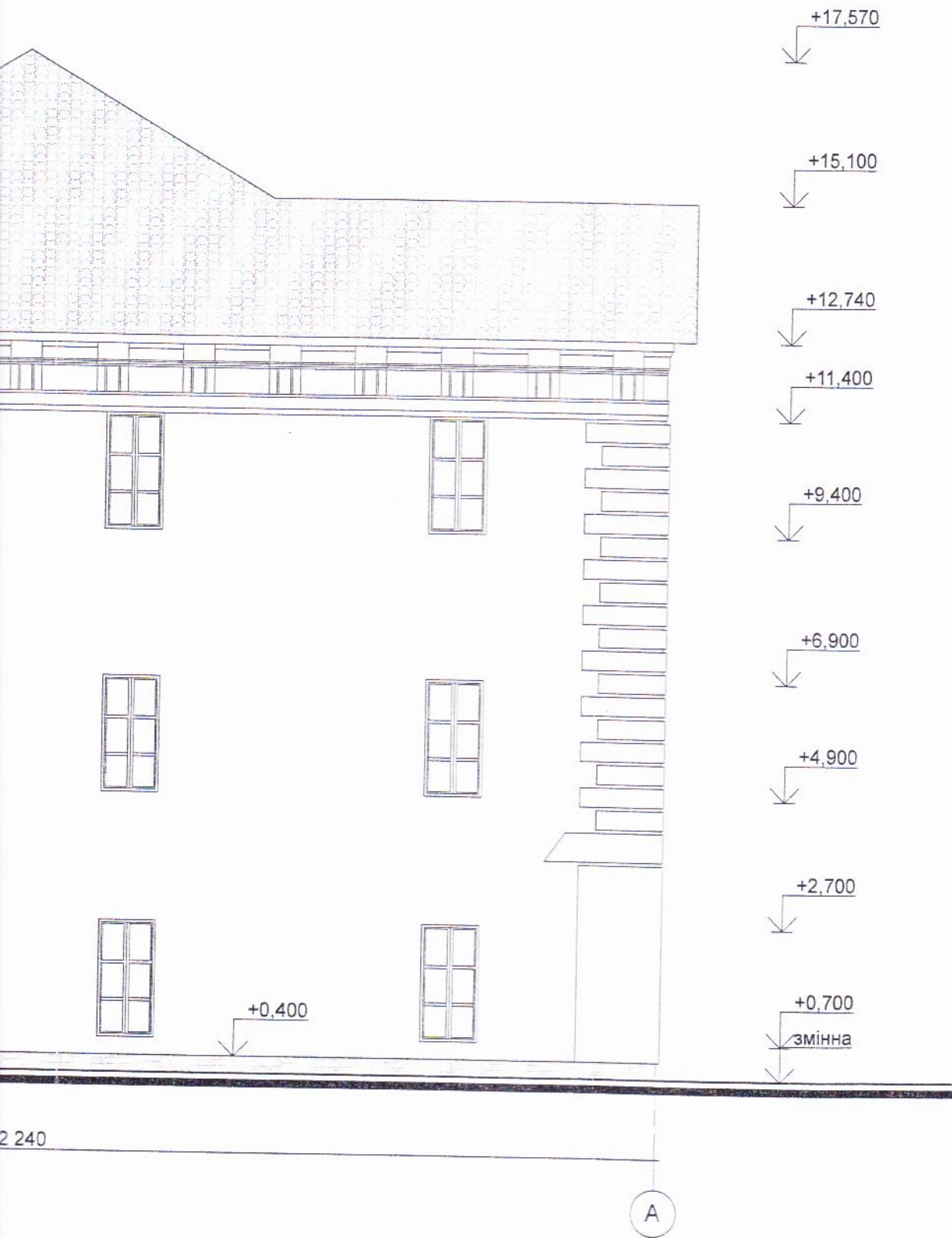

змінна
↓

Л

административный корпус)

Л-А

2 240

A

П'ятничани. Загальний вигляд головного фасаду палацу. Березень 2013р.

П'ятничани. Загальний вигляд бокового західного фасаду палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Загальний вигляд південного фасаду палацу. Березень 2013р.

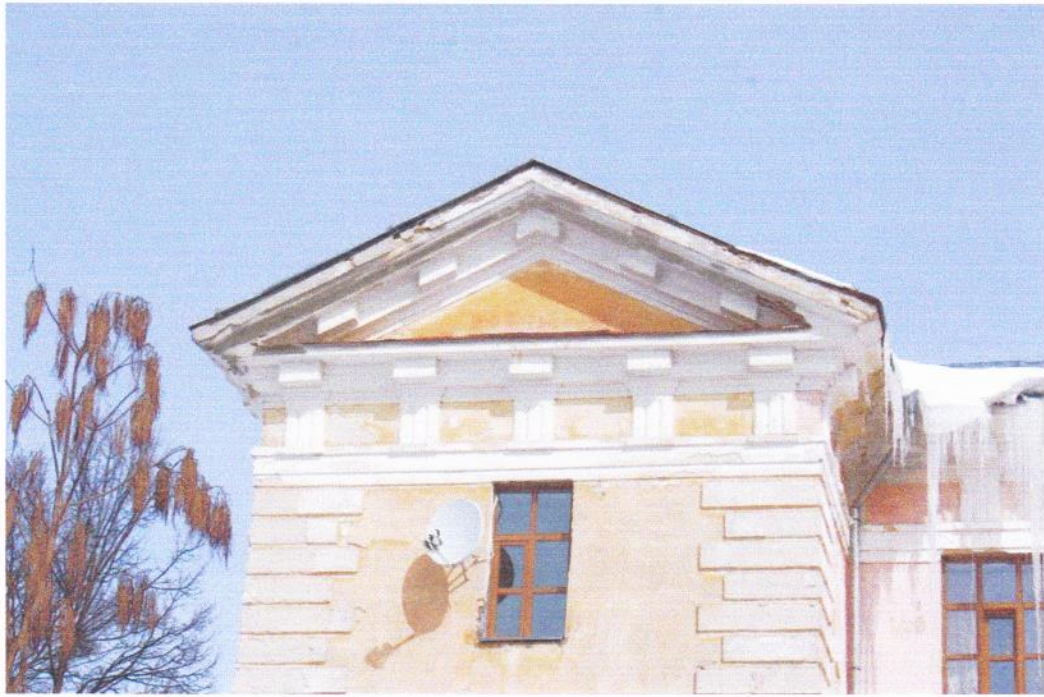
П'ятничани. Загальний вигляд бокового східного фасаду палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент головного фасаду палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент південного фасаду палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент південного фасаду палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент даху з карнизом головного фасаду палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент головного фасаду палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент карнизу головного фасаду палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент бокового західного фасаду палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент карнизу головного фасаду палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент водовідведення головного фасаду палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент південного фасаду палацу.
Березень 2013р.

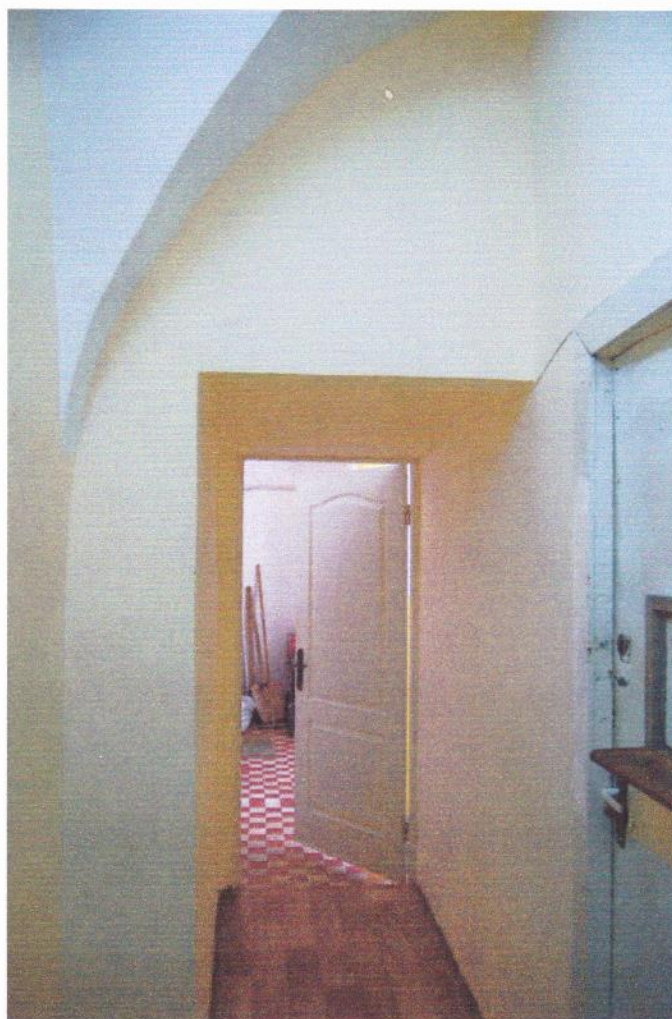
П'ятничани. Сходова клітина палацу.
Березень 2013р.

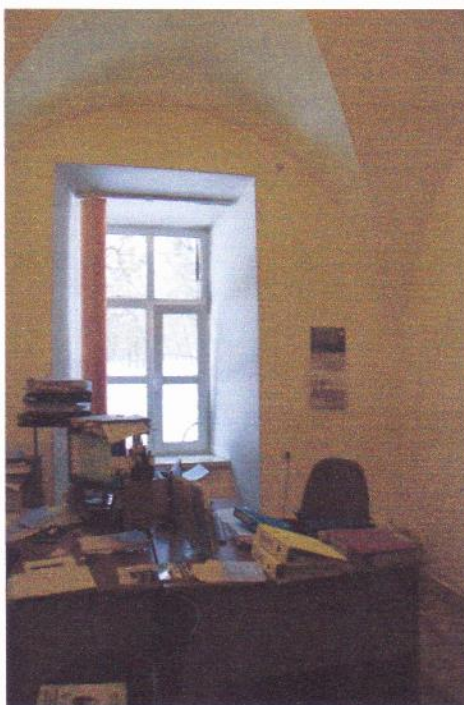
П'ятничани. Сходова клітина палацу.
Березень 2013р.

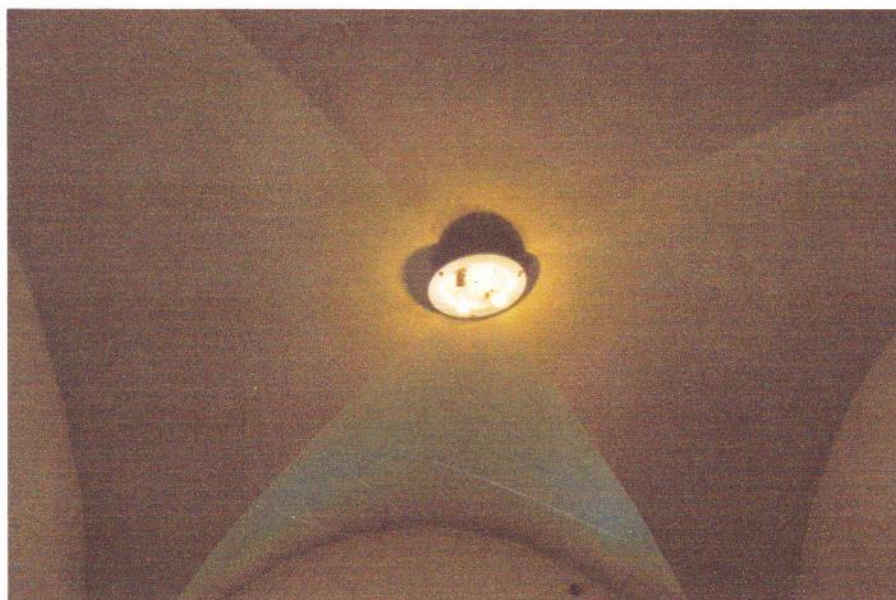
П'ятничани. Фрагмент склепіння інтер'єру палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент склепіння інтер'єру палацу.
Березень 2013р.

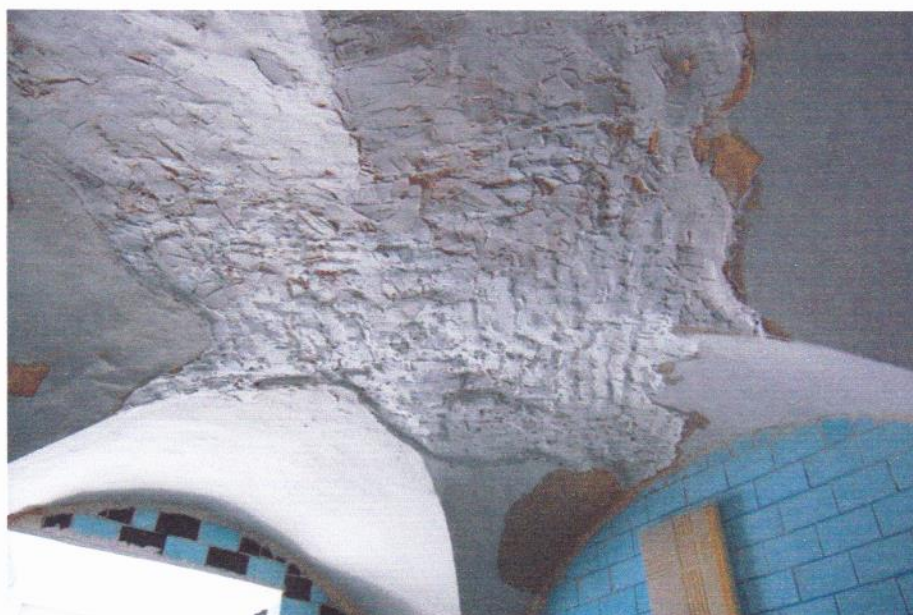
П'ятничани. Фрагмент склепіння та вікна інтер'єру палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент склепіння інтер'єру палацу.
Березень 2013р.

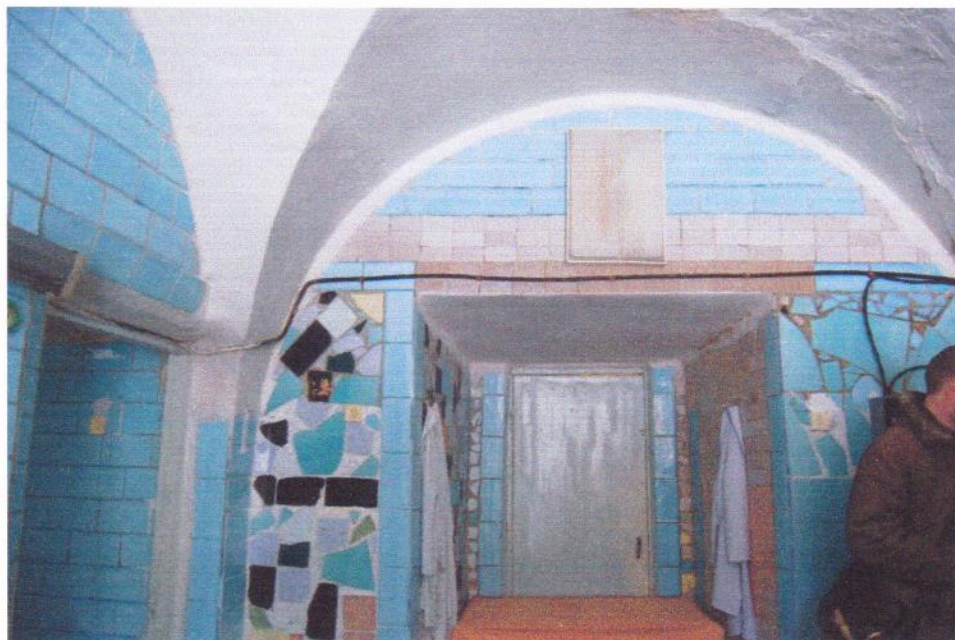
П'ятничани. Фрагмент склепіння та вікна інтер'єру палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент склепіння інтер'єру палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент склепіння та вікна інтер'єру палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент склепіння інтер'єру палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент інтер'єру палацу. Вихід на покрівлю
Березень 2013р.

П'ятничани. Кров'яна система даху палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Крокв'яна система даху палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Кріплення карнизної плити з боку горища палацу.
Березень 2013р.

АКТ

технічного стану об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини
(необхідне підкреслити)

№ 33

від 01.10.2013р.

«Палац»

(найменування об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини)

пам'ятка архітектури

(вид/види об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини)

національного значення

(категорія об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини)

Постанова Ради Міністрів УРСР від 06.09.79 р. №442

(номер і дата рішення про взяття на облік)

958/1-Вн

(існуючий охоронний номер (за наявності))

Ми, що нижче підписалися, представники Управління культури і туризму
Вінницької обласної державної адміністрації Потупчика Михайла
Валентиновича, завідуючого сектором охорони культурної спадщини
(найменування органу охорони культурної спадщини, П.І.Б., найменування посади)

з одного боку і Вінницький обласний клінічний ендокринологічний
диспансер в особі головного лікаря Прудюса Пилипа Григоровича
(П.І.Б., найменування посади)

з іншого боку (далі - користувач), склали цей Акт про те, що цього числа
нами проведено огляд технічного стану об'єкта (пам'ятки) культурної
спадщини «Палац», пам'ятки архітектури національного значення,
охоронний №958/1-Вн

(найменування об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини, охоронний
номер)

що розташований м. Вінниця, вул. Мічуріна,32

(місцезнаходження об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини)

загальною площею 1332 кв.м кв. м

технічна адреса вказаного об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини

м. Вінниця, вул. Мічуріна,32

У результаті огляду об'єкта (пам'ятки) встановлено:

ТЕХНІЧНИЙ СТАН ОБ'ЄКТА (ПАМ'ЯТКИ) КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ:

1. Загальний стан об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини

задовільний

(коротка характеристика стану об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини в цілому)

2. Стан збереження: *за результатами візуального обстеження стан зовнішніх архітектурно-конструктивних елементів пам'ятки є задовільний. Зовнішні стіни (керамічна цегла на вапняному розчині) має вертикальні тріщини над та під віконними прорізами; карнизи - пошкоджені, карнизні плити місцями відсутні; перемички(цегляні лучкові, металеві та збірні залізобетонні), перекриття (цегляне склепіння), покриття (щитове по дерев'яних балках), дах (дерев'яна кроквяна система) – стан задовільний. Покрівля-оцинкована сталь по дерев'яній обрешітці – стан незадовільний.*

Стан внутрішніх архітектурно-конструктивних та декоративних елементів пам'ятки: автентичність інтер'єру втрачена, оздоблення - сучасними матеріалами.

(детальний опис вигляду, стану збереження окремих частин, конструктивних елементів об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини із зазначенням матеріалу, розміру, наявності меморіальних дощок тощо)

3. Відомості про реставраційні та інші роботи, які були проведені на об'єкті (пам'ятці) культурної спадщини (за наявності)

1986р., Інститут «УкпНДПроектреставрація» м.Київ , автор проекту-І.М.Малакова , реставрація палацу.

(дата здійснення, проєктна та підрядна організації, характер проведених робіт)

4. Стан території об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини: *територія парку, розташована в межах цегляного муру, що майже замикає її попериметру-стан задовільний ; мур в деяких місцях пошкоджений або відсутній.*

(площа, благоустрій, озеленення, огорожа тощо)

5. Додатки **фотофіксація: загальний вид, фрагменти – 3 аркушів**

Представники органу
охорони культурної
спадщини

Прудіус П.Г.
(П.І.Б.)

користувача/власника)

**Міністерство культури
України**

(найменування посади
керівника органу охорони
культурної спадщини)

М.В.Потупчик
(П.І.Б.)

(підпис)

(П.І.Б.)

М.П

П'ятничани. Загальний вигляд головного фасаду палацу. Березень 2013р.

П'ятничани. Загальний вигляд південного фасаду палацу. Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент головного фасаду палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент південного фасаду палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Фрагмент склепіння інтер'єру палацу.
Березень 2013р.

П'ятничани. Сходова клітина палацу.
Березень 2013р.